

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสสาม และแนวโน้มปี 2553 -2554

สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

แถลงข่าว 9.30 น. 22 พฤศจิกายน 2553

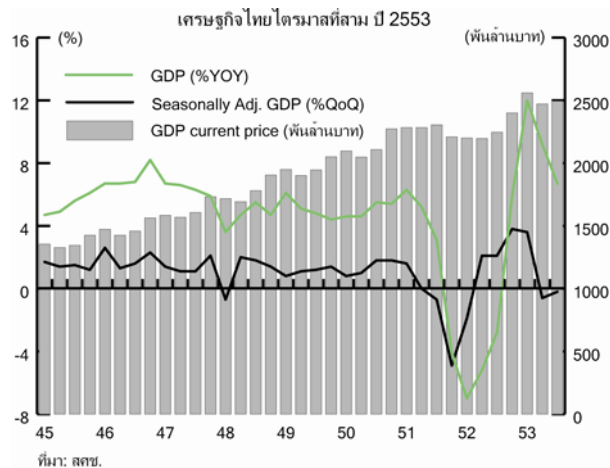
ประมาณการเศรษฐกิจปี 2553 และ 2554

(% YOY)	2552	2553		ประมาณการ	
	ทั้งปี	H1	Q3	2553	2554
GDP (ณ ราคาคงที่)	-2.3	10.7	6.7	7.9	3.5 - 4.5
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่)	-9.2	11.7	8.0	9.7	8.0
ภาคเอกชน	-13.1	15.8	14.5	13.9	9.8
ภาครัฐ	2.7	0.3	-5.2	-1.3	2.5
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่)	0.1	5.9	4.5	5.0	4.1
ภาคเอกชน	-1.1	5.2	5.0	4.9	4.3
ภาครัฐบาล	7.5	9.7	2.0	5.5	2.7
มูลค่าการส่งออกสินค้า (US\$)	-13.9	37.0	22.2	25.1	11.7
ปริมาณ	-13.6	22.6	13.1	16.4	6.2
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (US\$)	-25.2	53.4	30.7	33.5	13.4
ปริมาณ	-23.1	37.5	24.9	25.5	7.9
ดุลบัญชีเดินสะพัด ต่อ GDP (%)	8.3	4.6	2.6	4.3	3.3
เงินเฟ้อ	-0.9	3.5	3.3	3.2	2.5 - 3.5
อัตราการว่างงาน	1.5	1.2	0.9	1.1	1.2 - 1.3

- เศรษฐกิจไทยในไตรมาสสามปี 2553 ขยายตัวร้อยละ 6.7 รวม 9 เดือนแรกของปี เศรษฐกิจไทยขยายตัวสูงถึงร้อยละ 9.3 โดยมีแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและความมั่นใจของนักลงทุน รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของรายได้เกษตรกร และอัตราการว่างงานที่ต่ำ
- หากปรับปัจจัยฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยหดตัวจากไตรมาสที่สองร้อยละ 0.2 (%QoQ SA) เป็นการหดตัว 2 ไตรมาสติดต่อกัน
- ภาวะเศรษฐกิจไทยในปี 2553 คาดว่าจะขยายตัวได้ถึงร้อยละ 7.9 โดยมีปัจจัยสนับสนุนทั้งการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและอุปสงค์ภายในประเทศที่การลงทุนและการบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 13.9 และ 4.9 ตามลำดับ การส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 25.1
- การประมาณการแนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2554 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.5 – 4.5 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 7.9 ในปี 2553 จากการที่เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัว และแนวโน้มการแข็งค่าของเงินบาท โดยที่การส่งออกจะขยายตัวร้อยละ 11.7 การบริโภคและการลงทุนเอกชนขยายตัวร้อยละ 4.3 และ 9.8 ตามลำดับ ส่วนเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ในช่วงร้อยละ 2.5 – 3.5 อัตราการว่างงานร้อยละ 1.2 – 1.3 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 3.3 ของ GDP
- ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญในปี 2554 ได้แก่ 1) การเร่งฟื้นฟูผลกระทบจากอุทกภัยในปลายปี 2553 ทั้งด้านการชดเชยรายได้เกษตรกร และระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้เร่งวางแผนในระยะยาวในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและบริโภค ทั้งในกรณีภัยแล้ง และอุทกภัย 2) การบริหารจัดการด้านราคาสินค้าที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาสินค้าเกษตรที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นจากความเสียหายของผลผลิตสินค้าเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย และต้นทุนการผลิตที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น 3) การส่งเสริมและจูงใจให้ภาคธุรกิจส่งออกใช้เครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนอย่างสม่ำเสมอ โดยมีผลิตภัณฑ์ป้องกันความเสี่ยงที่หลากหลาย ง่ายต่อการใช้ และมีต้นทุนต่ำ 4) การเร่งแก้ปัญหาและบริหารจัดการแรงงานทั้งในส่วนที่ได้รับผลกระทบจากภัยน้ำท่วม และแรงงานที่ขาดแคลนในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อรองรับการขยายตัวของการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ และแนวโน้มการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น และ 5) การเร่งรัดการดำเนินการตามแผนการปรองดองอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งการรักษาภาพลักษณ์ของประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวและนักลงทุนต่างชาติ

เศรษฐกิจไทยไตรมาสสาม และแนวโน้มปี 2553 - 2554

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ขยายตัวร้อยละ 6.7 โดยมีแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและความมั่นใจของนักลงทุน ส่งผลให้การส่งออก การลงทุน และการบริโภคของภาคเอกชนยังคงขยายตัว อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 2 ของปี 2553 โดยปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว หดตัวร้อยละ 0.2 (%QoQ, SA) รวม 9 เดือนแรกของปี 2553 เศรษฐกิจไทยขยายตัวสูงถึงร้อยละ 9.3

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในไตรมาสสาม ปี 2553

- ภาคการส่งออก** มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสนี้สูงถึง 49,721 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นมูลค่าสูงที่สุดในประวัติศาสตร์ โดยขยายตัวร้อยละ 22.2 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า สินค้าหลักที่ส่งออก ได้แก่ ยานพาหนะและชิ้นส่วน แผงวงจรรวม เครื่องปรับอากาศ และยางพารา ขยายตัวร้อยละ 60.1 17.0 38.2 และ 93.9 ตามลำดับ ตลาดส่งออกหลักทั้งสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ยังคงขยายตัว ยกเว้น ตลาดออสเตรเลียที่ลดลง
- ภาคการท่องเที่ยวเริ่มปรับตัวเข้าสู่ภาวะปกติ** นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาเมืองไทยในไตรมาสสามมีจำนวน 3.69 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.5 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา เป็นการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวจากประเทศจีน มาเลเซีย และอินเดีย เป็นหลัก ส่งผลให้ GDP ในสาขาโรงแรมและภัตตาคารขยายตัวร้อยละ 10.1 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 0.2 ในไตรมาสที่ผ่านมา
- การใช้จ่ายภาคครัวเรือน ขยายตัวร้อยละ 5.0** มีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของรายได้เกษตรกรจากราคาพืชผลหลัก เช่น ยางพารา มันสำปะหลัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ประกอบกับภาวะการจ้างงานอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะการจ้างงานนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 อัตราการว่างงานต่ำที่ร้อยละ 0.9 ส่งผลให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นในการใช้จ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น จะเห็นได้จากดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคในไตรมาสนี้ อยู่ที่ระดับร้อยละ 80.5 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 75.9 ในไตรมาสที่ผ่านมา
- การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 14.5** เป็นการขยายตัวในการก่อสร้างที่เร่งตัวขึ้น โดยเฉพาะการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ในขณะที่การลงทุนในเครื่องจักร เครื่องมือ ซะลดลง ดัชนีความเชื่อมั่นของนักธุรกิจ (Business Sentiment Index : BSI) ในไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 50.4 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 49.3 ในไตรมาสที่ผ่านมา

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยทั้งปี 2553

จากการประเมินศักยภาพเศรษฐกิจไทยในช่วง 9 เดือนแรกของปีที่ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 9.3 ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและการปรับตัวของอุปสงค์ภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีประเทศไทยประสบกับปัญหาอุทกภัย แต่ความเสียหายต่อภาคเศรษฐกิจจริงไม่มากเท่าที่คาดการณ์ไว้ ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจโลกและปริมาณการค้าโลกยังมีแนวโน้มขยายตัวสูงกว่าที่ประมาณการไว้เดิม จึงเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของภาคการส่งออก ดังนั้น สศช. จึงปรับประมาณการเศรษฐกิจปี 2553 จากร้อยละ 7.0 – 7.5 ที่ประกาศไว้เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2553 เป็นร้อยละ 7.9

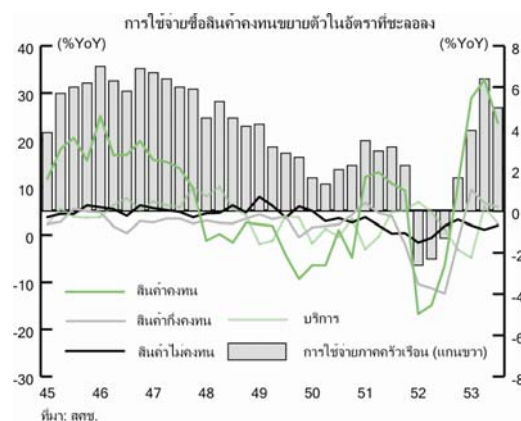
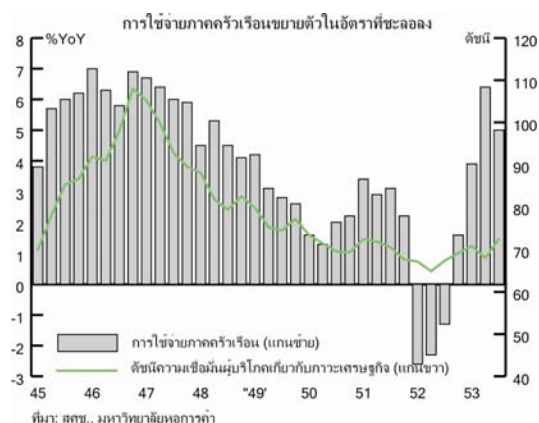
แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2554

สศช. คาดว่าภาวะเศรษฐกิจไทยในปี 2554 จะขยายตัวในช่วงร้อยละ 3.5 – 4.5 ชะลอตัวจากร้อยละ 7.9 ในปี 2553 เป็นผลมาจากแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2554 ชะลอตัวจากปี 2553 ประกอบกับแนวโน้มการแข็งค่าของเงินบาท ราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและรายได้จากการส่งออกสินค้าของไทย รวมทั้งการขาดแคลนแรงงานในบางกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรม และจากปัญหาอุทกภัยในช่วงปลายปี 2553 ได้ส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงการผลิต โดยเฉพาะภาคเกษตรกรรมในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 โดยคาดว่าในปี 2554 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 2.5 – 3.5 การบริโภคของภาคครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 4.3 การลงทุนขยายตัวร้อยละ 8.0 มูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 11.7 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณร้อยละ 3.3 ของ GDP ลดลงจากการเกินดุลร้อยละ 4.3 ของ GDP ในปี 2553

1. ภาพเศรษฐกิจในไตรมาสสาม ปี 2553 ในด้านต่าง ๆ เป็นดังนี้

□ ด้านการใช้จ่าย

การใช้จ่ายครัวเรือน: ในไตรมาสที่สามขยายตัวร้อยละ 5.0 ชะลอลงเมื่อเทียบกับไตรมาสสองที่ขยายตัวร้อยละ 6.4 สอดคล้องกับการชะลอของภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ และการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ราคาคงที่ ในไตรมาสที่สาม ซึ่งขยายตัวร้อยละ 13.0 และ 16.3 เทียบกับไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 20.1 และ 34.9 ตามลำดับ โดยปัจจัยที่สนับสนุนการใช้จ่ายครัวเรือน ได้แก่ (1) อัตราการว่างงานที่ยังอยู่ในระดับต่ำ (2) รายได้เกษตรกรสูงขึ้นตามราคาสินค้าเกษตรที่ยังคงอยู่ในระดับสูง เนื่องมาจากสภาพอากาศที่แปรปรวนส่งผลให้ผลผลิตลดลง ในขณะที่ความต้องการของตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้น และ (3) อัตราดอกเบี้ยที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้ การบริโภคสินค้าคงทน ยังคงขยายตัวได้ดี โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.7 โดยเฉพาะสินค้าประเภทรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และเฟอร์นิเจอร์ ถึงแม้จะเป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอลง หลังจากที่ขยายตัวในอัตราที่สูงในไตรมาสก่อนหน้าก็ตาม ส่วนความเชื่อมั่นผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้เท่ากับ 72.6 ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนที่ระดับ 68.0 เนื่องจากผู้บริโภคมีความมั่นใจในภาวะเศรษฐกิจ การจ้างงาน และรายได้ที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนสถานการณ์ทางการเมืองที่มีเสถียรภาพมากขึ้นด้วย

การใช้จ่ายภาคครัวเรือน

%YoY	2552					2553		
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
การใช้จ่ายภาคเอกชน	-1.1	-2.6	-2.3	-1.3	1.6	3.9	6.4	5.0
สินค้าคงทน	-7.1	-16.7	-14.9	-6.4	10.7	28.9	32.8	23.7
สินค้ากึ่งคงทน	-8.8	-10.4	-11.3	-12.4	-1.3	9.5	6.7	5.8
สินค้าไม่คงทน	0.7	-1.6	-0.6	1.9	3.2	2.0	1.1	2.0
- อาหาร	0.6	-0.9	-1.2	2.9	1.8	0.7	1.1	0.6
- มิใช่อาหาร	0.7	-2.0	-0.3	1.2	4.1	3.1	1.2	3.1
บริการ	2.2	6.9	4.8	1.2	-3.1	-4.8	5.9	2.4

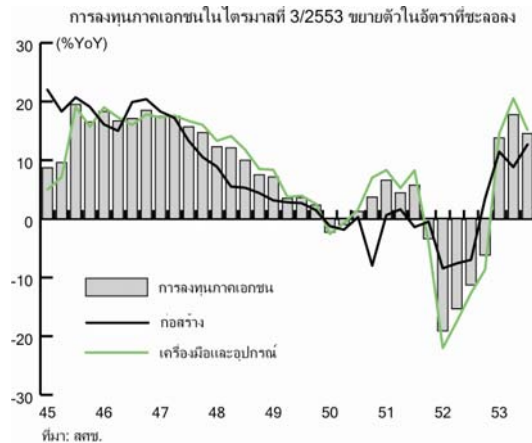
ที่มา: สศช.

การลงทุนภาคเอกชน: ขยายตัวร้อยละ 14.5 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 17.8 เป็นผลมาจากการขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงของการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรร้อยละ 15.2 ในขณะที่การก่อสร้างยังคงขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 12.7 สอดคล้องกับดัชนีการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงเล็กน้อยร้อยละ 20.0 เทียบกับไตรมาสก่อนที่ขยายตัวที่ร้อยละ 21.8 โดยการนำเข้าสินค้าทุนขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงร้อยละ 27.1 จากการนำเข้าเครื่องจักร โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก ได้แก่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานยนต์ นอกจากนี้ปริมาณการจำหน่ายรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ภายในประเทศขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 39.5 เป็นผลมาจากการผ่อนคลายนโยบายการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ตลอดจนรายได้เกษตรกร และความเชื่อมั่นของทั้งผู้บริโภคและนักลงทุนที่ยังอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนการลงทุนในสิ่งก่อสร้างยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาลที่ขยายตัวร้อยละ 18.1 โดยเฉพาะที่อยู่ในอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร

การใช้จ่ายครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 5.0 เป็นผลจากอัตราว่างงานที่ยังอยู่ในระดับต่ำ รายได้เกษตรกรที่สูงขึ้น และอัตราดอกเบี้ยที่ยังอยู่ในระดับต่ำ

การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง เป็นผลมาจากการชะลอตัวของการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรเป็นสำคัญ

ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจยังอยู่ในเกณฑ์ดี โดยอยู่ที่ระดับ 50.4 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนซึ่งอยู่ที่ระดับ 49.3 อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจ ต้นทุนการผลิตที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งข้อจำกัดในการปรับราคาสินค้ายังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในระยะต่อไป นอกจากนี้ ยังพบว่าความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจเกี่ยวกับต้นทุนการประกอบการยังคงอยู่ในระดับต่ำที่ระดับ 37.0 และความเชื่อมั่นในภาคบริการในไตรมาสนี้อยู่ในเกณฑ์ดีที่ระดับ 52.7 ในขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ 3 เดือนข้างหน้าได้ปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่องมาอยู่ที่ระดับ 56.1 หลังจากเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองได้คลี่คลายลง

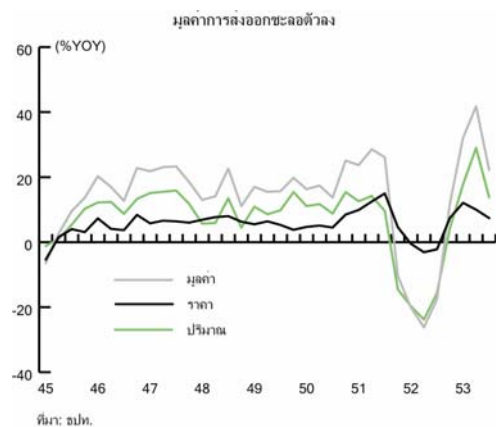

การส่งออก: มูลค่าและปริมาณการส่งออกสินค้าเพิ่มขึ้น ในไตรมาสที่สาม มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ยังคงขยายตัวได้ดี และเป็นมูลค่าการส่งออกที่สูงถึง 49,721 ล้านดอลลาร์ สรอ. สูงสุดในประวัติศาสตร์ แต่เมื่อพิจารณาในรูปของอัตราการขยายตัว มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 22.2 ชะลอตัวจากไตรมาสสองที่ขยายตัวร้อยละ 41.8 โดยปริมาณและราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.8 และ 7.4 ตามลำดับ เมื่อหักการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปออกแล้ว มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 24.8 การที่มูลค่าการส่งออกเริ่มขยายตัวลดลงเป็นผลมาจากมูลค่าฐานที่ปรับตัวสูงขึ้น การชะลอตัวของระบบเศรษฐกิจโลก เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจของอียู รวมทั้งปัญหาการแข่งขันค่าของเงินบาท ที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการแข่งขันของไทย โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นจากมูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินบาทที่เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 13.7

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรชะลอลงเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม มูลค่าการส่งออกยังคงขยายตัวได้จากราคาส่งออกที่ขยายตัวร้อยละ 35.2 แต่ปริมาณการส่งออกชะลอลงร้อยละ 8.4 ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.1 เช่นเดียวกับสินค้าอุตสาหกรรมที่มีปริมาณและมูลค่าการส่งออกเริ่มขยายตัวลดลง โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.0 และ 21.9 ตามลำดับ จากไตรมาสที่สองที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.0 และ 42.9 ตามลำดับ ส่วนราคาเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 4.2 โดยสินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน และเครื่องใช้ไฟฟ้ามีมูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 2.0 และ 24.3 ตามลำดับ เมื่อแยกตามประเภทอุตสาหกรรมส่งออก พบว่า มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง และสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.7 และ 13.0 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม มูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานสูงขยายตัวเพียงเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.2 เมื่อเปรียบเทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 110.0 ของไตรมาสที่แล้ว ซึ่งเป็นผลจากการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปที่ปรับตัวลดลง

ตลาดส่งออก: ชะลอตัวทั้งในตลาดหลักและตลาดอื่น ๆ โดยเฉพาะตลาดอาเซียน (9) ที่มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.5 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 45.3 เช่นเดียวกับจีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป (15) ที่ขยายตัวร้อยละ 26.9 25.4 32.0 และ 19.4 ตามลำดับ สำหรับตลาดใหม่ที่มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ ฮองกง (ร้อยละ 21.7) ไต้หวัน (ร้อยละ 38.6) อินเดีย (ร้อยละ 24.7) และเกาหลีใต้ (ร้อยละ 12.6) ส่วนตลาดใหม่ที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง คือ ออสเตรเลีย (หดตัวร้อยละ 16.2) เนื่องจากการลดลงของการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป

มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ยังคงขยายตัวได้ดี โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.2 ในขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินบาทเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 13.7 เป็นผลมาจากการแข็งค่าของค่าเงินบาท

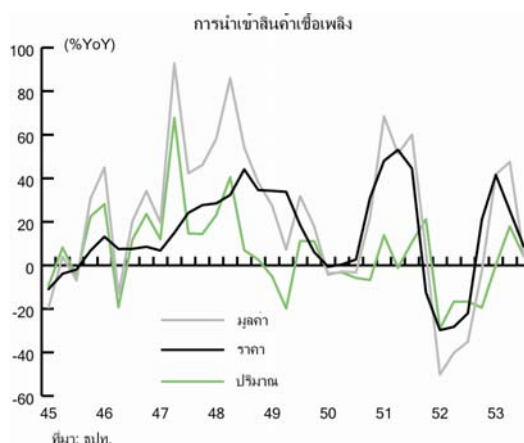
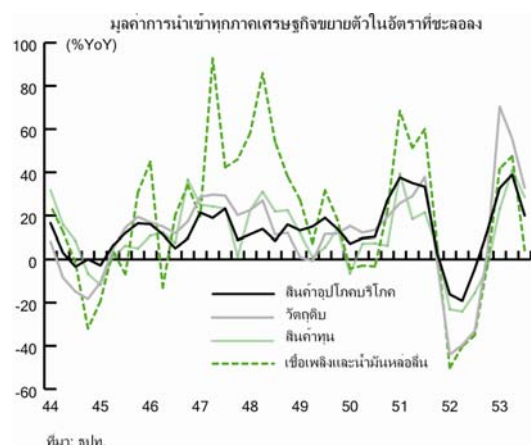

ตลาดส่งออกที่สำคัญ

(%YOY)	2550	2551	2552				2553					
	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	H1	Q3	9M
สหรัฐอเมริกา	-0.2	4.4	-17.8	-27.1	-27.1	-19.2	4.5	22.8	26.4	24.7	25.4	24.9
ญี่ปุ่น	10.6	10.9	-21.7	-26.2	-31.2	-24.9	-2.7	29.4	34.6	32.1	32.0	32.0
สหภาพยุโรป(15)	17.6	7.2	-24.5	-32.8	-33.1	-26.6	-1.8	21.7	24.1	22.9	19.4	21.7
อาเซียน (9)	21.4	22.4	-19.1	-31.6	-33.1	-21.7	18.3	67.3	45.3	55.2	27.5	44.5
ฮ่องกง	21.3	15.5	-5.6	-14.2	-22.6	-3.6	23.8	22.7	58.2	39.5	21.7	32.8
ไต้หวัน	-1.1	-18.8	-16.7	-42.5	-26.3	-13.1	27.3	69.6	36.1	50.7	38.6	46.1
เกาหลีใต้	11.7	23.0	-23.2	-24.7	-18.7	-36.1	-7.5	42.8	41.7	42.2	12.6	31.1
ตะวันออกกลาง	30.8	26.9	-7.8	6.7	-17.7	-19.3	4.4	9.4	22.2	15.5	3.9	11.3
อินเดีย	47.1	25.6	-3.6	-17.1	-9.3	-7.7	20.4	92.4	25.2	54.4	24.7	42.6
จีน	26.6	9.1	-0.4	-28.2	-9.3	-6.2	54.1	70.0	30.7	47.8	26.9	39.8
ออสเตรเลีย	36.5	34.4	7.5	15.4	-27.7	7.1	39.4	3.5	97.6	41.5	-16.2	17.3

ที่มา: ธปท.

การนำเข้า: มูลค่า ปริมาณและราคานำเข้าขยายตัวในอัตราที่ลดลง ในไตรมาสที่สามของปี 2553 มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 30.7 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวถึงร้อยละ 44.8 โดยราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 จากราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นเป็นสำคัญ ปริมาณการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 23.0 ขยายตัวต่อเนื่องเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 32.6 ในไตรมาสที่แล้ว ทั้งนี้ การนำเข้าสินค้าทุกภาคเศรษฐกิจขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากฐานที่สูงในช่วงครึ่งหลังของปีที่ผ่านมา

เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวด พบว่า สินค้านำเข้า (ปรับฤดูกาลแล้ว) ทุกหมวดขยายตัวในอัตราที่ลดลงทั้งปริมาณและมูลค่า สินค้าทุนขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงทั้งปริมาณและมูลค่า โดยมูลค่านำเข้าขยายตัวร้อยละ 27.9 จากที่ขยายตัวร้อยละ 23.6 และ 41.2 ในไตรมาสแรกและสอง ตามลำดับ เนื่องจากการลงทุนภายในประเทศที่ยังคงทรงตัว และอัตราการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าเครื่องจักร เช่นเดียวกับสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปที่ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงทั้งปริมาณและมูลค่านำเข้า โดยมูลค่านำเข้าขยายตัวร้อยละ 31.9 ชะลอลงจากไตรมาสแรกและสอง ที่ขยายตัวร้อยละ 71.5 และ 55.9 ตามลำดับ ตามการส่งออกและการผลิตที่ชะลอลง อย่างไรก็ตาม สินค้าในหมวดวัตถุดิบและกึ่ง

มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 30.7 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 44.8 สินค้านำเข้าทุกหมวดขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง

สำเร็จรูปบางรายการที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น ได้แก่ อุปกรณ์ ส่วนประกอบเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์จากพลาสติก ส่วนสินค้าอุปโภคบริโภคมีมูลค่า ปริมาณและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอลง ตามการใช้จ่ายภาคครัวเรือน โดยมูลค่านำเข้าขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงร้อยละ 19.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 33.3 และ 39.2 ในสองไตรมาสที่ผ่านมา ตามลำดับ สินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นมีราคานำเข้าเพิ่มขึ้น ในขณะที่ปริมาณการนำเข้าหดตัว โดยมูลค่านำเข้าขยายตัวร้อยละ 1.5 จากที่ขยายตัวร้อยละ 43.8 และ 48.0 ในสองไตรมาสที่ผ่านมา ตามลำดับ (ปริมาณการนำเข้าลดลงร้อยละ 6.3 และราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5) เนื่องจากฐานการนำเข้าสินค้าเชื้อเพลิงที่เริ่มเพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่ไตรมาสสามของปีที่ผ่านมา

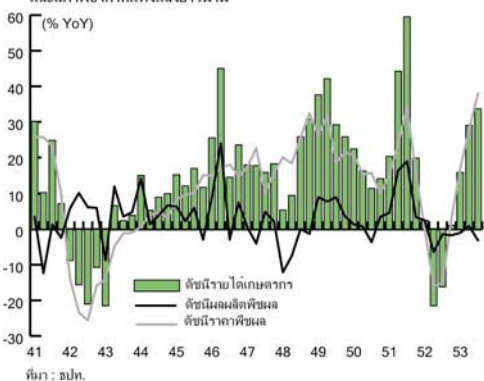
อัตรการการค้า (Term of Trade) ปรับตัวดีขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว เนื่องจากราคาส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นมากกว่าราคานำเข้า โดยราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4 ขณะที่ราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 ทำให้อัตราการการค้าในไตรมาสที่สามของปี 2553 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 ซึ่งเป็นผลดีต่อรายได้ของผู้ส่งออก

ดุลการค้า: เกินดุลลดลง ในไตรมาสที่สามของปี 2553 เกินดุล 3,303 ล้านดอลลาร์ สรอ. (101,291 ล้านบาท) ต่ำกว่าการเกินดุล 4,645 ล้านดอลลาร์ สรอ. (150,437 ล้านบาท) ในไตรมาสที่แล้ว

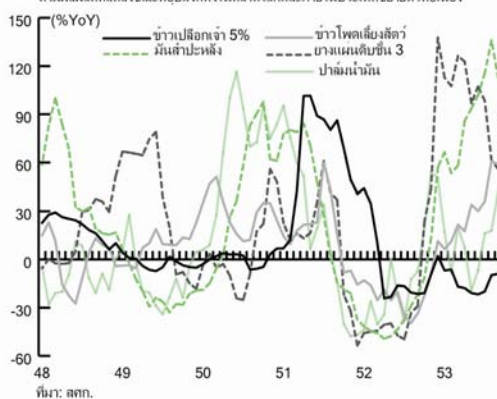
ด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรมหดตัวร้อยละ 3.3 จากที่ขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสสอง โดยผลผลิตพืชลดลงร้อยละ 3.1 จากการแพร่ระบาดของเพลี้ยแป้งในไร่นาสำปะหลัง และสภาพอากาศแห้งแล้งตั้งแต่ช่วงต้นปีถึงกลางปี ทำให้ผลผลิตมันสำปะหลัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และปาล์มน้ำมันลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 51.7 26.9 และ 11.8 ตามลำดับ ราคาพืชผลโดยรวมขยายตัวร้อยละ 38.0 ตามราคามันสำปะหลัง ยางพาราแผ่นดิบชั้น 3 และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่ขยายตัวร้อยละ 121.6 70.0 และ 50.7 ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของราคาพืชทั้งสามชนิดเป็นผลมาจากอุปทานที่ลดลงในขณะที่ความต้องการสินค้าเกษตรในตลาดโลกขยายตัวต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามราคาข้าวเปลือกยังคงลดลงร้อยละ 13.1 สอดคล้องกับราคาข้าวในตลาดโลก นอกจากนี้การเร่งระบายข้าวของผู้ประกอบการมีส่วนสนับสนุนให้ราคาข้าวภายในประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง ราคาปศุสัตว์ขยายตัวร้อยละ 7.4 เร่งตัวขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาตามราคาไก่เนื้อและสุกร เนื่องจากปริมาณการผลิตยังอยู่ในระดับต่ำ การเพิ่มขึ้นของราคาพืชที่สำคัญส่งผลให้รายได้เกษตรกรในไตรมาสนี้ขยายตัวร้อยละ 33.7 รวม 9 เดือนแรกของปีสาขาเกษตรกรรมหดตัวร้อยละ 1.4

รายได้เกษตรกรขยายตัวสูงตามการเพิ่มขึ้นของราคามันสำปะหลัง ยางพาราและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เนื่องจากผลผลิตลดลงจากการแพร่ระบาดของเพลี้ยแป้งและสภาพอากาศแห้งแล้งยาวนาน

ราคามันสำปะหลัง ยางแผ่นดิบชั้น 3 และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ภายในประเทศขยายตัวในระดับสูงตามผลผลิตที่ลดลงขณะที่ในตลาดโลกและภายในประเทศขยายตัวต่อเนื่อง

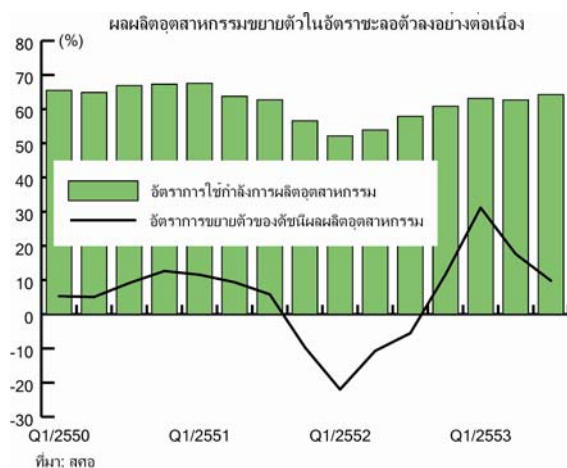

อัตรการการค้าปรับตัวดีขึ้น โดยขยายตัวร้อยละ 1.3

เกินดุลลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า

ภาคเกษตรกรรมหดตัวร้อยละ 3.3 จากที่ขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสสอง ผลผลิตพืชผลลดลงร้อยละ 3.1 ขณะที่ราคาพืชผลและรายได้เกษตรกรขยายตัวอยู่ในระดับสูง

สาขาอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 11.5 เป็นการขยายตัวติดต่อกันเป็นไตรมาสที่สี่ โดยมีปัจจัยสนับสนุน คือ (1) ยอดคำสั่งซื้อสินค้าที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลให้การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมหลักขยายตัว และ (2) รายได้เกษตรกรสูงขึ้นตามราคาสินค้าเกษตรที่ยังคงอยู่ในระดับสูง รวมถึงความสำเร็จของโครงการประกันรายได้เกษตรกร ทำให้อุปสงค์ภายในประเทศขยายตัวต่อเนื่อง อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนในไตรมาสนี้ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่เน้นการใช้เทคโนโลยีในการผลิต เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้สำนักงาน เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขยายตัวร้อยละ 43.3 37.1 15.7 และ 2.6 ตามลำดับ และอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้แรงงานในการผลิตบางกลุ่ม เช่น เครื่องหนัง เครื่องแต่งกาย และเครื่องใช้ในบ้านเรือนขยายตัวร้อยละ 18.7 16.0 และ 23.2 ตามลำดับ

อัตราการใช้จ่ายในการผลิตรวมไตรมาสที่อยู่ร้อยละ 64.3 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 57.8 ในไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอัตราการใช้จ่ายในการผลิตเกินร้อยละ 80 ได้แก่ การผลิตเม็ดพลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตเครื่องใช้สำนักงาน และอุตสาหกรรมยานยนต์ ที่มีอัตราการใช้จ่ายในการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 103.9 90.7 85.0 82.6 และ 82.1 ตามลำดับ สำหรับสินค้าสำเร็จรูปคงคลังในไตรมาสนี้ขยายตัวจากไตรมาสก่อนร้อยละ 0.6 สะท้อนว่าภาพรวมอุตสาหกรรมยังมีการผลิตเพื่อบริหารสินค้าคงคลังในระยะต่อไป รวม 9 เดือนแรกของปีสาขาอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 17.2

สาขาก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 5.2 ชะลอตัวจากร้อยละ 8.0 ในไตรมาสสอง ตามการก่อสร้างภาครัฐที่ขยายตัวร้อยละ 0.4 ชะลอตัวจากร้อยละ 5.9 ในไตรมาสที่ผ่านมา สอดคล้องกับปริมาณการจำหน่ายปูนซีเมนต์และผลิตภัณฑ์เหล็กที่ชะลอตัว ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 12.7 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 8.8 ในไตรมาสที่ผ่านมา เห็นได้จากพื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างที่ขยายตัวในอัตราเร่งที่ร้อยละ 18.1 โดยเฉพาะการก่อสร้างที่อยู่อาศัยและอุตสาหกรรมที่ขยายตัวถึงร้อยละ 26.5 และ 40.0 ตามลำดับ แสดงว่าภาคเอกชนเริ่มมีความมั่นใจในภาวะเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ทำให้มีการขยายการลงทุนด้านสิ่งก่อสร้างมากขึ้น รวม 9 เดือนแรกของปีสาขาก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 6.9

ราคาวัสดุก่อสร้างในไตรมาสที่สาม ขยายตัวร้อยละ 1.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เป็นผลจากการที่ราคาเหล็กเพิ่มขึ้นจากปีก่อนเพียงร้อยละ 4.4 ประกอบกับราคาสินค้าหมวดอื่นๆ เช่น ซีเมนต์และคอนกรีต ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 11.6 และ 1.3 ตามลำดับ ยกเว้น ราคาหมวดไม้ซึ่งสูงขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 4.0

สาขาสิ่งหัตถกรรมขยายตัวร้อยละ 6.5 เร่งตัวขึ้นจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสที่ผ่านมา เป็นผลจากอุปสงค์ที่อยู่อาศัยที่ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง เห็นได้จากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ประกอบกับมูลค่าของค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 11.5 ตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและต่างประเทศ

อัตราการใช้จ่ายในการผลิตรวมอยู่ที่ร้อยละ 64.3 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 57.8 ในไตรมาสถัดก่อน

สาขาก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 5.2 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 8.0 ในไตรมาสสองตามการก่อสร้างภาครัฐ

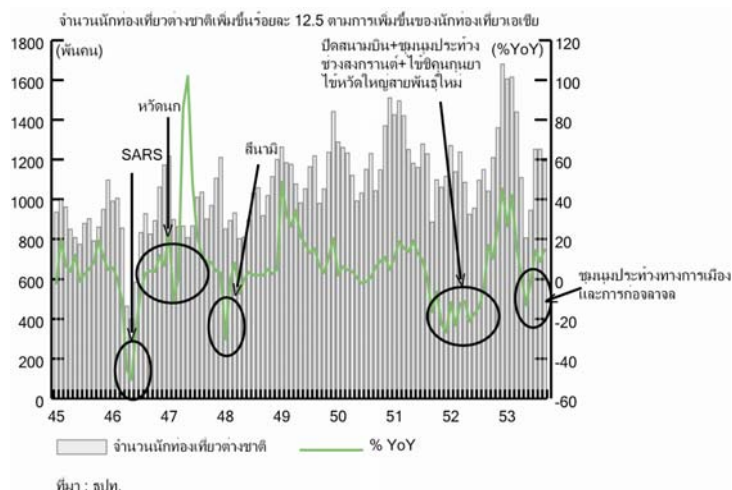
สาขาสิ่งหัตถกรรมเร่งสูงขึ้นจากไตรมาสก่อนเป็นผลจากอุปสงค์ต่อที่อยู่อาศัยยังคงมีอย่างต่อเนื่อง

ดัชนีราคาอสังหาริมทรัพย์ทั้งดัชนีราคาบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮาส์พร้อมที่ดินเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่ร้อยละ 2.2 และ 1.1 ตามลำดับ เป็นผลจากราคาวัสดุก่อสร้างและราคาที่ดินที่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะดัชนีราคาที่ดินที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 ต่อเนื่องจากไตรมาสสองที่ขยายตัวร้อยละ 1.7 รวม 9 เดือนแรกของปีสาขาอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวร้อยละ 5.2

สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ขยายตัวร้อยละ 10.1 เทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน โดยไตรมาสนี้มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาเมืองไทยจำนวน 3.7 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.5 ตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวจากทวีปเอเชีย โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศจีน มาเลเซีย และอินเดีย เพิ่มขึ้นร้อยละ 78.7 26.9 และ 28.1 ตามลำดับ ส่งผลให้อัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 48.4 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 47.2 ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ภาคการท่องเที่ยวมีการฟื้นตัวอย่างรวดเร็วจากไตรมาสก่อนหน้าที่มีปัญหาความไม่สงบทางการเมืองภายในประเทศ เห็นได้จาก (1) จำนวนนักท่องเที่ยวในไตรมาสนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.5 เติบโตขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ที่ลดลงร้อยละ 3.6 (2) อัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้ อยู่ที่ร้อยละ 48.4 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 39.3 (3) จำนวนเที่ยวบินและผู้โดยสารของสายการบินราคาต่ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 และ 26.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามลำดับ รวม 9 เดือนแรกของปีมีนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 11.2 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกาลดลงร้อยละ 12.6 9.9 และ 8.1 ตามลำดับ ส่วนหนึ่งมาจากปัญหาทางด้านการเศรษฐกิจของยุโรปและสหรัฐอเมริกาเป็นสำคัญ รวมทั้งนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นบางส่วนเปลี่ยนเป้าหมายการท่องเที่ยวไปเที่ยวงาน เซี่ยงไฮ้ เวิลด์เอ็กซ์โป 2010 (Shanghai World Expo 2010) ที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม – 31 ตุลาคม 2553 รวม 9 เดือนแรกของปี สาขาโรงแรมและภัตตาคารขยายตัวร้อยละ 8.6

การจ้างงาน ไตรมาสที่ 3 ปี 2553¹ มีการจ้างงาน 38.57 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามการจ้างงานของนอกภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 โดยเฉพาะสาขาบริหารราชการแผ่นดิน สาขาค้าส่งและค้าปลีก และสาขาก่อสร้าง โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.8 4.8 และ 4.0 ตามลำดับ การจ้างงานในภาคเกษตรลดลงร้อยละ 3.2 ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ลดลงร้อยละ 6.6 จากสถานการณ์ภัยแล้งที่ผ่อนคลายลง

สาขาโรงแรมและภัตตาคาร

ขยายตัวร้อยละ 10.1

มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

จำนวน 3.7 ล้านคน เพิ่มขึ้น

ร้อยละ 12.5 ตามการเพิ่มขึ้น

ของนักท่องเที่ยวจากทวีป

เอเชีย

การจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ

0.1 อัตราการว่างงานอยู่ใน

ระดับต่ำที่ร้อยละ 0.9

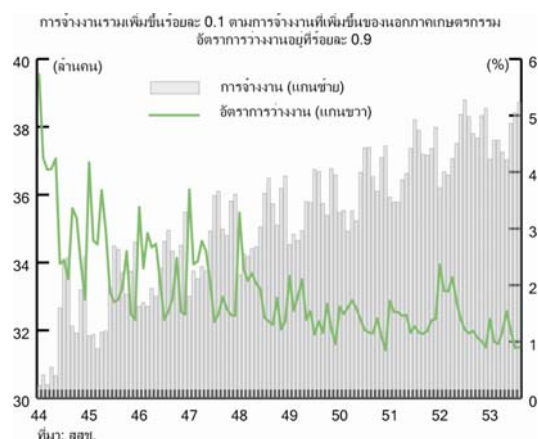
ตลาดแรงงานยังคงดีตัวอย่าง

ต่อเนื่องตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา

¹ ข้อมูลเฉลี่ย 2 เดือนแรกของไตรมาส

สำหรับผู้ว่างงานเฉลี่ยในไตรมาสนี้มีจำนวน 3.49 แสนคน ลดลง 1.12 แสนคนเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือลดลงร้อยละ 24.2 โดยมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.9 ส่งผลให้จำนวนผู้ขอขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานลดลงร้อยละ 16.8

ตลาดแรงงานยังคงตึงตัวต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสแรกของปีสะท้อนจากสัดส่วนของตำแหน่งงานว่างทั่วประเทศต่อผู้สมัครงานใหม่ เท่ากับ 1.0 0.7 และ 1.0 ในไตรมาสแรก สอง และสาม ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่ขาดแคลนแรงงาน ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต

%YoY	2009							2010				
	Year	H1	H2	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3*	ก.ค.	ส.ค.
การจ้างงานรวม	1.9	2.4	1.5	1.9	2.3	1.4	1.8	2.6	-0.5	0.1	-1.0	1.1
- ภาคเกษตร	-0.1	1.7	-1.5	0.8	2.4	-0.8	-2.3	2.8	-6.6	-3.2	-8.4	2.4
- นอกภาคเกษตร	3.1	2.3	4.0	2.5	2.2	3.1	4.9	2.5	3.1	2.3	4.5	0.2
อุตสาหกรรม	-1.5	-3.5	0.7	-3.7	-4.6	1.3	0.2	-1.1	0.8	-2.5	0.5	-5.3
ก่อสร้าง	4.0	4.5	3.5	3.4	5.2	1.6	5.3	-1.2	9.3	4.0	2.3	5.8
โรงแรมและภัตตาคาร	8.8	7.5	10.1	7.7	7.3	8.7	11.4	10.3	1.7	-0.4	4.1	-4.6
ค้าส่งและค้าปลีก	5.1	5.4	4.8	5.5	5.3	4.2	5.4	2.9	4.9	4.8	6.1	3.6
จำนวนผู้ว่างงาน (แสนคน)	5.7	7.3	4.2	7.8	6.7	4.6	3.8	4.3	5.0	3.5	3.5	3.5
อัตราการว่างงาน	1.5	1.9	1.1	2.0	1.8	1.2	1.0	1.1	1.3	0.9	0.9	0.9

หมายเหตุ: * ข้อมูลเฉลี่ย 2 เดือนแรกของไตรมาส

ที่มา: สสช.

- ❑ **ภาวะการคลัง:** ในไตรมาสที่สี่ ของปีงบประมาณ 2553 (ก.ค.- ก.ย. 53) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิเป็นจำนวน 448,041.9 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการร้อยละ 25.8 และสูงกว่าช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 15.5 รวมปีงบประมาณ 2553 (ต.ค. 52 – ก.ย. 53) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 1,678,911 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 328,912 ล้านบาท หรือร้อยละ 24.4 และสูงกว่าปี 2552 ร้อยละ 19.0 จากภาวะเศรษฐกิจไทยที่ฟื้นตัวอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ส่งผลให้การจัดเก็บรายได้เกินเป้าหมายที่กำหนดไว้

ส่วนการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่าย ในไตรมาสที่สี่ ของปีงบประมาณ 2553 มีการเบิกจ่ายงบประมาณ 419,153 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.7 ของวงเงินงบประมาณ ต่ำกว่าเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ที่ร้อยละ 26.0 โดยรายจ่ายประจำเบิกจ่ายได้ร้อยละ 25.4 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำ และรายจ่ายลงทุนเบิกจ่ายได้ร้อยละ 19.8 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน เมื่อรวมทั้งปีงบประมาณ 2553 มีการเบิกจ่ายงบประมาณ 1,627,846.3 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 95.8 ของวงเงินงบประมาณสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 94.0

รัฐบาลจัดเก็บรายได้สูงกว่า
ประมาณการ เนื่องจาก
ขยายตัวของเศรษฐกิจ ขณะที่
การเบิกจ่ายงบประมาณ
ประจำปี 2553 สูงกว่า
เป้าหมายเล็กน้อย

สำหรับโครงการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 (SP2) ในไตรมาสที่สี่ ปีงบประมาณ 2553 มีการเบิกจ่ายจำนวน 55,531.7 ล้านบาท หรือร้อยละ 17.3 ของวงเงินที่ได้รับจัดสรร (320,760.9 ล้านบาท) โดยรวมแล้ว ทั้งปีงบประมาณ 2553 มีการเบิกจ่ายรวมทั้งสิ้น 219,515.5 ล้านบาท หรือร้อยละ 68.4 ของวงเงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร

ในปีงบประมาณ 2553
เบิกจ่ายงบไทยเข้มแข็งได้ร้อยละ 68.4 ของวงเงินที่ได้รับจัดสรร

การคลังรัฐบาล

ปีงบประมาณ	2552			2553				
	Q3/52	Q4/52	ทั้งปี	Q1/53	Q2/53	Q3/53	Q4/53	ทั้งปี
รายได้ป่าสงวนสิทธิ์	460,038.6	387,972.3	1,410,858.0	348,962.3	336,235.9	554,866.1	448,041.9	1,678,911.0
เทียบประมาณการ (%)	-9.6	-11.9	-13.7	24.1	26.7	24.1	25.8	24.4
เทียบปีก่อน (%)	-7.8	-6.2	-8.7	25.9	17.7	20.6	15.5	19.0
ผลการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปี	424,057.0	481,181.9	1,790,865.0	396,783.7	432,449.6	379,459.5	419,153.5	1,627,846.3
เทียบวงเงินงบประมาณ ¹ (%)	21.7	24.7	91.8	23.3	25.4	22.3	24.7	95.8
สูง/ต่ำกว่าเป้าหมาย (%)	-2.3	0.7	-2.2	3.3	2.4	-2.7	-1.3	1.8
ผลการเบิกจ่ายงบ SP2	-	14,871.6	14,871.6	20,152.0	70,766.9	73,086.0	55,531.7	219,515.5
เทียบวงเงินงบประมาณ ² (%)	-	4.3	4.3	5.8	20.2	20.9	15.9	62.7
เทียบวงเงินที่ได้รับจัดสรร ³ (%)	-	4.9	4.9	6.6	23.2	23.9	17.3	68.4

หมายเหตุ: ¹ วงเงินงบประมาณ 1,700,000 ล้านบาท

² วงเงินงบประมาณ 350,000 ล้านบาท

³ วงเงินจัดสรร 320,760.9 ล้านบาท (ณ สิ้นปีงบประมาณ 2553)

ฐานะการคลังรัฐบาล ในไตรมาสที่สี่ ปีงบประมาณ 2553 ขาดดุลงบประมาณ 15,900.9 ล้านบาท เมื่อรวมดุลนอกงบประมาณที่เกิดขึ้น 82,211.5 ล้านบาท และรัฐบาลได้ออกพันธบัตรและตั๋วเงินคลัง จำนวน 3,003.0 ล้านบาท ส่งผลให้เกินดุลเงินสด 69,313.5 ล้านบาท รวมทั้งปีงบประมาณ 2553 รัฐบาลขาดดุลเงินสด 97,088.0 ล้านบาท และรัฐบาลได้กู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 232,575.0 ล้านบาท ทำให้ดุลเงินสดหลังกู้เกินดุล 135,487.0 ล้านบาท เมื่อรวมกับเงินคงคลัง ณ ต้นปีงบประมาณ จำนวน 293,835.0 ล้านบาท ส่งผลให้มีเงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนกันยายน 2553 จำนวน 429,322.0 ล้านบาท

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนสิงหาคม 2553 มีจำนวน 4,266,701.3 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 42.7 ของ GDP เพิ่มขึ้นจาก 4,144,260.8 ล้านบาท ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2553 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของหนี้ภายในประเทศที่รัฐบาลกู้โดยตรง ได้แก่ เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณและการบริหารหนี้เงินกู้เพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (ตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555)

ฐานะการคลังอยู่ในเกณฑ์ดี หนี้สาธารณะคิดเป็นร้อยละ 42.7 ของ GDP

หนี้สาธารณะ

ปีงบประมาณ	2552		2553				
	Q3/52	Q4/52	Q1/53	Q2/53	Q3/53	Q4/53	ทั้งปี
หนี้สาธารณะคงค้าง(ล้านบาท)	3,831,573.9	4,002,037.5	3,967,481.6	4,124,711.7	4,144,260.8	4,266,701.3	264,663.9
เทียบปีก่อน (%)	13.5	17.4	14.3	11.2	8.2	6.6	-55.4
ร้อยละต่อ GDP	42.4	44.2	43.9	42.4	42.6	42.7	2.6
หนี้สาธารณะที่รัฐบาลกู้โดยตรง	2,466,914.8	2,586,513.2	2,588,126.5	2,762,302.7	2,806,656.3	2,933,501.3	346,988.1
เทียบปีก่อน (%)	14.3	19.6	21.2	16.8	13.8	13.42	-18.2
ร้อยละต่อ GDP	25.1	28.3	28.5	29.5	28.9	29.33	3.5

หมายเหตุ: ข้อมูลไตรมาส 4 ปีงบประมาณ 2553 ณ สิ้นเดือนสิงหาคม 2553

กรอบวงเงินงบประมาณปี 2554

ในปีงบประมาณ 2554 (ต.ค.2553-ก.ย.2554) วงเงินงบประมาณรายจ่ายรวม 2,070,000 ล้านบาท แบ่งเป็นรายจ่ายประจำ 1,662,604 ล้านบาท หรือร้อยละ 80.3 ของวงเงินงบประมาณ รายจ่ายลงทุน 344,495 ล้านบาท หรือร้อยละ 16.6 ของวงเงินงบประมาณ รายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ 32,554 ล้านบาท และรายจ่ายเพื่อชดเชยเงินคงคลัง 30,346 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.6 และ 1.5 ตามลำดับ และคณะรัฐมนตรีได้กำหนดเป้าหมายการเบิกจ่ายงบประมาณในภาพรวมไว้ที่ร้อยละ 93 ของวงเงินงบประมาณรายจ่าย และกำหนดเป้าหมายการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนไว้ที่ร้อยละ 72 ของวงเงินรายจ่ายลงทุน สำหรับเงินโครงการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 กำหนดการเบิกจ่ายร้อยละ 100 ของวงเงินตามแผนที่ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

ภาวะการเงิน

อัตราดอกเบี้ยนโยบายปรับเพิ่มสูงขึ้น โดยในไตรมาสที่สามของปี 2553 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 2 ครั้งรวมร้อยละ 0.50 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.25 ณ สิ้นไตรมาสที่สอง เป็นร้อยละ 1.75 ณ สิ้นไตรมาสที่สาม เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่เติบโตต่อเนื่องจากไตรมาสก่อน และภาวะเงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เช่นเดียวกับหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียใต้แก่ ประเทศอินเดีย เกาหลีใต้ และมาเลเซีย ที่ปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายในไตรมาสสาม เนื่องจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ นอกจากนี้ในเดือนตุลาคม 2553 ประเทศจีนปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ร้อยละ 0.25 ต่อปี จากร้อยละ 5.31 เป็นร้อยละ 5.56 ต่อปี และได้หวั่นจากร้อยละ 1.275 เป็นร้อยละ 1.5 ต่อปี เพื่อลดแรงกดดันอัตราเงินเฟ้อตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ในขณะที่ธนาคารกลางญี่ปุ่น (BOJ) มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงจากร้อยละ 0.1 เป็นระหว่าง ร้อยละ 0-0.1 ต่อปี เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและลดแรงกดดันที่ทำให้ค่าเงินเยนแข็งค่าขึ้นอย่างรวดเร็ว

อัตราดอกเบี้ยธนาคารพาณิชย์ยังคงอยู่ในระดับต่ำ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมอยู่ที่ร้อยละ 1.12 และ 6.00 ต่อปี อัตราเงินเฟ้อ ณ สิ้นไตรมาสที่สามปรับลดลงเล็กน้อยอยู่ที่ร้อยละ 3.00 ทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงเท่ากับร้อยละ -2.18 และ 3.00 ต่อปีตามลำดับ

การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

หน่วยละ: ร้อยละ

ประเทศ	2552				2553				อัตราดอกเบี้ย ณ สิ้น ค.ค. 53
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	ค.ค.	
ไทย	-1.25	-0.25					0.50		1.75
สหรัฐฯ									0.25
ยุโรป	-1.00	-0.25							1.00
จีน								0.25	5.56
ญี่ปุ่น								-(0-0.1)	0 - 0.10
ไต้หวัน	-0.75					0.125		0.125	1.50
มาเลเซีย	-1.25				0.25	0.25	0.25		2.75
ออสเตรเลีย	-1.00	-0.25		0.75	0.25	0.50			4.50
อินเดีย	-1.00	-0.25			0.25	0.25	0.25		6.00
เกาหลีใต้	-1.00						0.25		2.25

ที่มา : รวบรวมโดย สศช.

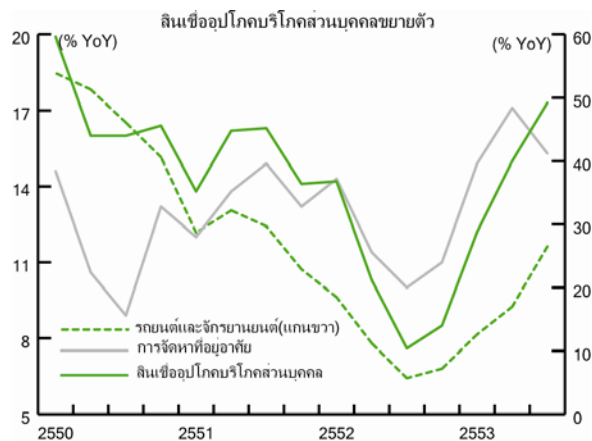
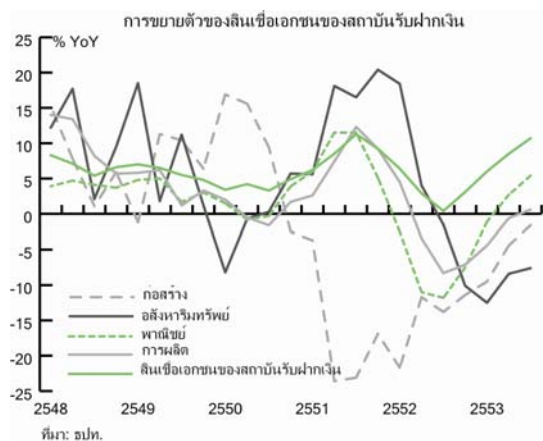
เงินฝากและการลงทุนในตั๋วแลกเงิน (B/E) ของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวร้อยละ 9.7 เทียบกับการขยายตัวที่ร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นของตั๋วแลกเงินร้อยละ 36.0 เนื่องจากผลตอบแทนที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์และประจำค่อนข้างมาก และส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานที่ต่ำในปีที่แล้ว ในขณะที่สินเชื่อภาคเอกชน (ไม่รวมดอกเบี้ยค้างรับ) ของสถาบันรับฝากเงิน ขยายตัวร้อยละ 10.7 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8.5 ในไตรมาสที่แล้ว จากการขยายตัวของสินเชื่อภาคครัวเรือนโดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อการซื้อ/เช่าซื้อรถยนต์สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและรายได้เกษตรกรที่ปรับตัวขึ้น ในขณะที่สินเชื่อเพื่อการจัดหาที่อยู่อาศัยขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงเล็กน้อย ตามการสิ้นสุดของมาตรการกระตุ้นตลาดอสังหาริมทรัพย์ในเดือนมิถุนายน ส่วนสินเชื่อภาคธุรกิจปรับตัวดีขึ้นในทุกสาขาตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ จำนวนบัตรเครดิตและยอดสินเชื่อคงค้างเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตของคนไทยที่ปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย สัดส่วน NPLs² ต่อสินเชื่อคงค้างลดลงต่อเนื่องมาอยู่ที่ร้อยละ 2.3 จากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อน จากการชำระคืนหนี้ ปรับโครงสร้างหนี้ และจำหน่ายหนี้ เป็นสำคัญ

อัตราดอกเบี้ยนโยบายปรับ
ทิศทางเป็นขาขึ้นตามการ
ขยายตัวทางเศรษฐกิจและแรง
กดดันจากเงินเฟ้อ

อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้
ทรงตัว

เงินฝากและตั๋วแลกเงินขยายตัว
เพิ่มขึ้นมาก ส่วนสินเชื่อเอกชน
ขยายตัวดี โดยเฉพาะสินเชื่อ
เพื่อการซื้อ/เช่าซื้อรถยนต์

² NPLs ในระบบสถาบันการเงินที่ไม่รวมสำนักงานวิเทศธนกิจและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์

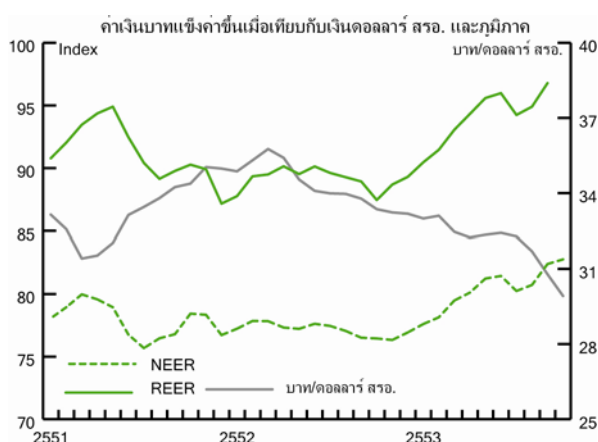

สัดส่วนสินเชื่อ (ไม่รวมเงินให้กู้ยืมผ่านธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตร) ต่อเงินฝากที่รวมตัวแลกเงินของธนาคารพาณิชย์ลดลงเล็กน้อย จากร้อยละ 91.0 ในไตรมาสก่อนหน้าเป็นร้อยละ 90.5 เนื่องจากสินเชื่อเพิ่มขึ้นในอัตราที่น้อยกว่าการขยายตัวของเงินฝาก ส่งผลให้สภาพคล่องส่วนเกินในระบบธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นจาก 1.18 ล้านล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า เป็น 1.26 ล้านล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มขึ้นของพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตร ธปท. และ Net R/P position

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยไตรมาสที่สามของปี 2553 เท่ากับ 31.562 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 2.4 จากไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 6.9 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2552 โดยค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากการไหลเข้าของเงินลงทุนตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย และกระแสดการคาดการณ์เกี่ยวกับมาตรการผ่อนคลายเชิงปริมาณรอบ 2 (Quantitative Easing Measures: QE) ของธนาคารกลางสหรัฐฯ

ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นในอัตราที่ชะลอลงเมื่อเทียบกับสกุลเงินของประเทศคู่ค้า/คู่แข่งอื่นๆ ส่งผลให้ดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate: NEER) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.23 และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate: REER) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.01

ล่าสุดในเดือนตุลาคม 2553 ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยอยู่ที่ 29.921 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และเฉลี่ยในวันที่ 1-19 พฤศจิกายนเท่ากับ 29.736 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.

สภาพคล่องส่วนเกินเพิ่มขึ้น
จากพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตร
ธปท. และ Net R/P Position

ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นอย่าง
ต่อเนื่อง จากการไหลเข้าของ
เงินทุน

เงินทุนเคลื่อนย้ายไหลเข้าสุทธิ³ ในไตรมาสที่สาม ปี 2553 เงินทุนเคลื่อนย้ายเกินดุล 8.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นอย่างมากจาก 1.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลจากเงินทุนไหลเข้าในภาคธนาคาร ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็น 3.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จาก 2.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และเงินทุนไหลเข้าภาคธนาคารที่ปรับเป็นการไหลเข้าที่ 1.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากการไหลออกที่ 1.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

เงินทุนเคลื่อนย้าย

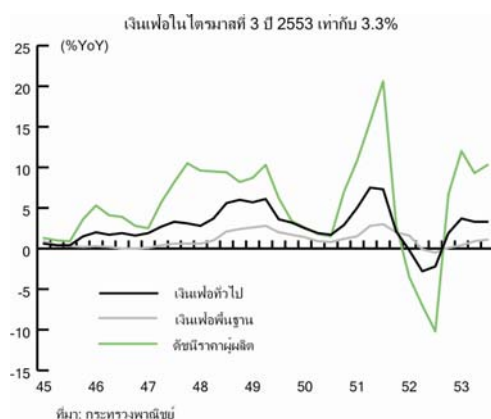
(ล้านดอลลาร์ สรอ.)	2552(p)	H1-52(p)	H2-52(p)	H1-53 (p)	Q1-53 (p)	Q2-53 (p)	Q3-53 (p)
ธนาคารแห่งประเทศไทย	1,481	-206	1,687	575	591	-16	867
ภาครัฐ	590	-198	787	1,141	751	390	1,941
ภาคธนาคาร	7,846	-1,190	9,036	3,524	1,428	2,095	3,069
ธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร	-9,808	-3,644	-6,164	-941	960	-1,902	1,255
การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ	4,495	2,066	2,429	2,249	1,536	713	1,868
การลงทุนในหลักทรัพย์	-7,700	-3,377	-4,323	1,108	1,372	-264	688
นักลงทุนต่างชาติ	837	n.a.	575	-729	190	-919	940
นักลงทุนในประเทศ	-8,537	n.a.	-4,898	1,837	1,182	655	-252
รัฐวิสาหกิจ	-4,004	-1,703	-2,301	863	31	832	997
บัญชีเงินทุนโดยรวม	-3,896	-6,941	3,045	5,162	3,762	1,400	8,128

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดุลบัญชีเดินสะพัดในไตรมาสที่สามเกินดุล 2,047 ล้านดอลลาร์ สรอ. (หรือเท่ากับ 101,291 ล้านบาท) เกินดุลต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้วที่เกินดุล 1,698 ล้านดอลลาร์ สรอ. โดยเป็นผลจากการเกินดุลการค้า 3,303 ล้านดอลลาร์ สรอ. และการขาดดุลบริการ รายได้ และเงินโอน 1,256 ล้านดอลลาร์ สรอ.

เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนตุลาคม 2553 เท่ากับ 171.06 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (และมี Net Forward Position อีก 12.59 พันล้านดอลลาร์) ซึ่งคิดเป็นประมาณ 4.6 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น และเท่ากับมูลค่าการนำเข้า 3.7 เดือน

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ในไตรมาสที่สามของปี 2553 เงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.3 เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของราคาอาหารสดประเภทผักผลไม้และสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นหลัก เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกหลายแห่งได้รับความเสียหายจากฝนตกชุก ส่งผลให้ผลผลิตออกสู่ตลาดน้อย ประกอบกับเป็นช่วงปลายฤดูกาลของผลไม้บางชนิด โดยดัชนีราคาในหมวดอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 ส่วนดัชนีราคาหมวดที่มีเชื้อเพลิงและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 สาเหตุหลักมาจากการยกเลิกมาตรการลดภาระค่าครองชีพเกี่ยวกับค่าน้ำประปาตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2553 ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 1.1 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.9 ในไตรมาสก่อนหน้า แสดงถึงราคาสินค้าทั่วไป (นอกเหนือจากราคาอาหารสดและพลังงาน) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น⁴

เงินทุนไหลเข้าเพิ่มขึ้นทั้งภาคธนาคารและภาคธนาคาร

เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนตุลาคม เท่ากับ 171.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

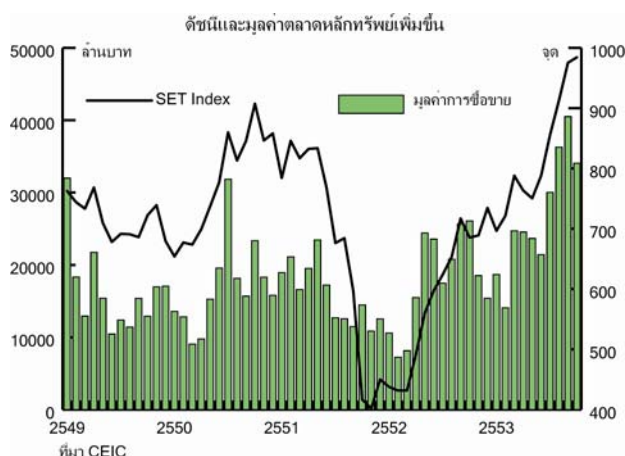
อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่สาม เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.3

³ ตัวเลขเงินทุนเคลื่อนย้าย ณ สิ้นไตรมาสสาม ปี 2553 เป็นตัวเลขประมาณการที่อ้างอิงจากข้อมูลเร็วบางส่วนจากธนาคารแห่งประเทศไทยและจะมีการปรับในเดือนถัดไป

⁴ ในเดือนตุลาคม 2553 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 2.8 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 1.1

ดัชนีราคาผู้ผลิตในไตรมาสที่สามของปี 2553 ขยายตัวร้อยละ 10.3 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.3 ในไตรมาสที่สอง สาเหตุหลักมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาผลผลิตเกษตรอื่นเนื่องมาจากผลผลิตได้รับความเสียหายจากฝนตกชุก ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดน้อย ในขณะที่ความต้องการซื้อเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงแรงกดดันด้านต้นทุนการผลิตที่ยังคงสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะราคาวัตถุดิบที่มีใช่ออาหาร และราคาสินค้าอุปโภคบริโภคประเภทอาหารสด ซึ่งมีความผันผวนสูง และอาจเป็นสถานการณ์ที่ทำให้กำไรส่วนเพิ่มของผู้ประกอบการลดลง ซึ่งอาจจะนำไปสู่การขอปรับขึ้นราคาสินค้าในปี 2554⁵

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายปรับตัวสูงขึ้นอย่างมากตลอดทั้งไตรมาส ในไตรมาสที่สาม ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 975.3 จุด เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ 797.3 จุด คิดเป็นร้อยละ 22.3 ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ดัชนีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง เนื่องจาก (1) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียที่ดีกว่าประเทศอุตสาหกรรมหลัก (2) การคาดการณ์ผลตอบแทนจากแนวโน้มการแข็งค่าของค่าเงินสกุลเอเชีย และ (3) สถานการณ์การเมืองในประเทศที่ปรับตัวดีขึ้น ส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติกลับมาซื้อสุทธิรวม 60.0 พันล้านบาท เทียบกับการขายสุทธิ 59.9 พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันเพิ่มขึ้นจาก 21.4 พันล้านบาท เป็น 35.6 พันล้านบาท และตั้งแต่ต้นเดือนตุลาคมจนถึงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2553 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ยังคงปรับตัวสูงขึ้น ตามการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตามความผันผวนของเศรษฐกิจโลกที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ณ วันที่ 18 พฤศจิกายน ปิดที่ 1,004.7 จุด ลดลงจากจุดสูงสุดที่ 1,049.8 จุด ในวันที่ 8 พฤศจิกายน 2553 มูลค่าซื้อขายเฉลี่ยต่อวันยังคงเพิ่มขึ้นเป็น 38.4 พันล้านบาท และนักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม – 18 พฤศจิกายน 2553 รวม 9.2 พันล้านบาท

ตลาดตราสารหนี้ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากแรงซื้อของนักลงทุนต่างชาติ มูลค่าการซื้อขายเฉพาะธุรกรรมซื้อขายขาด (Outright) ในไตรมาสที่สาม เพิ่มขึ้นเป็น 70.9 พันล้านบาทต่อวัน จาก 64.8 พันล้านบาทต่อวันในไตรมาสที่สอง ดัชนีราคาปรับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากปริมาณความต้องการตราสารหนี้ที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเห็นได้จากปริมาณการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติที่เพิ่มขึ้นมากถึงระดับ 131.2 พันล้านบาท อย่างไรก็ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาเป็นไปอย่างจำกัดจากปริมาณพันธบัตรหมุนเวียนในตลาดที่เพิ่มสูงขึ้น ทั้งในส่วนของพันธบัตรรัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทย ภายใต้วัฏจักรอัตราดอกเบี้ยขาขึ้น ในเดือนตุลาคม 2553 นักลงทุนต่างชาติยังเพิ่มการลงทุนในตลาดตราสารหนี้ไทย โดยมียอดซื้อสุทธิสะสมต่อเนื่อง มูลค่าซื้อขายเฉพาะธุรกรรมซื้อขายขาดเฉลี่ยต่อวันเพิ่มสูงขึ้น แต่ดัชนีราคาปรับลดลงเล็กน้อย จากผลกระทบของการคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายและมาตรการลดผลกระทบจากการแข็งค่าของเงินบาทของภาครัฐ

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายปรับตัวสูงขึ้นอย่างมากตลอดทั้งไตรมาส ตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาค และเงินทุนไหลเข้าของนักลงทุนต่างชาติ

มูลค่าการซื้อขายและดัชนีราคาในตลาดตราสารหนี้ปรับตัวขึ้นต่อเนื่อง ตามปริมาณการซื้อสุทธิของนักลงทุนต่างชาติที่เพิ่มสูงขึ้น

⁵ ในเดือนตุลาคม 2553 ดัชนีราคาผู้ผลิตขยายตัวร้อยละ 6.3

ภาวะตลาดหลักทรัพย์และตลาดตราสารหนี้

(พันล้านบาท)	2551	2552					2553			
	Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Y	Q1	Q2	Q3	ด.ค.
ตลาดหลักทรัพย์										
ดัชนี (จุด)	450.0	431.5	597.5	717.1	734.5	734.5	788.0	797.3	975.3	984.5
มูลค่าซื้อขายเฉลี่ยต่อวัน	15.9	8.6	21.2	21.3	20.0	17.8	19.1	21.4	35.6	34.1
มูลค่าซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ	-162.3	-5.6	25.8	35.0	-17.0	38.2	42.5	-59.9	60.0	15.5
ตลาดตราสารหนี้										
ดัชนีราคาพันธบัตรรัฐบาล - Gross Price Index (จุด)	113.2	107.4	105.6	103.7	103.5	103.5	104.5	108.0	108.9	108.3
มูลค่าซื้อขายเฉพาะธุรกรรมซื้อขายขาดเฉลี่ยต่อวัน	70.3	68.1	66.8	53.6	51.6	59.9	61.4	64.8	70.9	82.9
มูลค่าซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติ	68.4	-1.9	11.7	19.1	-1.9	26.9	23.8	26.6	131.2	55.2

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย

การระดมทุนของภาคเอกชนอยู่ในระดับใกล้เคียงกับช่วงเวลาดียวกันของปี 2552 การระดมทุนของภาคเอกชนในไตรมาสนี้มีมูลค่ารวม 245.9 พันล้านบาท ลดลงเล็กน้อยจาก 254.2 พันล้านบาท ในไตรมาสที่สามของปี 2552 โดยส่วนใหญ่เป็นการระดมทุนในตราสารหนี้ 224.2 พันล้านบาท โดยเฉพาะภาคการเงิน อสังหาริมทรัพย์ และอุตสาหกรรมการผลิต ส่วนการระดมทุนในตราสารทุนเท่ากับ 21.7 พันล้านบาท ซึ่งยังอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับมูลค่ารวมของทั้งปี 2552 ที่ 29.5 พันล้านบาท และส่วนใหญ่เป็นการระดมทุนจากภาคการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม และภาคการผลิต ซึ่งแสดงถึงความเชื่อมั่นและความต้องการลงทุนของธุรกิจที่หลากหลายสาขามากขึ้น ต่างจากไตรมาสก่อนหน้าที่มีการระดมทุนจะอยู่ในภาคอสังหาริมทรัพย์เป็นหลัก

การระดมทุนผ่านตลาดตราสาร
ทุนและตราสารหนี้อยู่ใน
ระดับสูง ตามความเชื่อมั่นของ
ภาคธุรกิจที่ปรับตัวดีขึ้น

หลักทรัพย์ออกใหม่ภาคเอกชน

(พันล้านบาท)	2551			2552					2553			
	H1	H2	Y	Q1	Q2	Q3	Q4	Y	Q1	Q2	Q3	ด.ค.
หุ้น	35.4	9.6	45.0	11.0	3.4	8.0	10.4	29.5	19.1	36.8	21.7	-
ตราสารหนี้	696.8	570.4	1,267.2	191.9	290.7	246.2	257.1	984.8	217.9	275.5	224.2	-
ระยะสั้น	549.2	432.2	981.4	109.8	134.9	157.2	170.0	571.8	144.1	164.8	178.0	-
ระยะยาว	147.6	138.2	285.8	82.1	155.8	89.1	87.1	414.1	73.8	110.7	46.2	-
รวม	732.2	580.0	1,312.2	202.9	294.1	254.2	267.5	1,014.3	237.0	312.3	245.9	-

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

2. ความเคลื่อนไหวและแนวโน้มราคาน้ำมันปี 2553 - 2554

□ ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันในไตรมาสสาม ปี 2553

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก: ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงซึ่งเป็นผลจากฐานที่สูงในปีที่แล้ว ในไตรมาสที่สามของปี 2553 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย (ดูไบ เบรนท์ โอमान และ WTI) อยู่ที่ 75.03 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้วที่อยู่ที่ราคา 68.32 ดอลลาร์ สรอ. ซึ่งการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอลงเป็นผลมาจากฐานที่สูงขึ้นนับตั้งแต่ไตรมาสสามของปี 2552 จากความต้องการใช้น้ำมันที่สูงขึ้นในช่วงของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก
ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงจาก
ฐานที่สูงในช่วงปลายปีที่แล้ว

ราคาน้ำมันดิบ

US\$/Barrel		OMAN	DUBAI	BRENT	WTI	เฉลี่ย
2551	ทั้งปี	94.37	93.65	97.93	99.69	96.41
2552	Q1	44.60	44.27	45.43	43.07	44.34
	Q2	59.01	58.95	59.67	59.64	59.32
	Q3	68.19	67.88	68.85	68.36	68.32
	Q4	75.42	75.29	75.58	76.22	75.63
	ทั้งปี	61.80	61.60	62.38	61.82	61.90
2553	Q1	76.08	75.69	77.28	78.72	76.95
	Q2	78.15	77.90	79.44	78.07	78.39
	Q3	73.84	73.83	76.74	75.70	75.03
	1-18 พ.ย.	84.20	84.00	86.66	84.90	84.94
	18 พ.ย.	81.95	81.75	85.05	81.85	82.65

ที่มา: รอยเตอร์

□ แนวโน้มราคาน้ำมันดิบในปี 2553 - 2554

ราคาน้ำมันดิบดูไบโดยเฉลี่ยในปี 2553 คาดว่าจะอยู่ที่ 77 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล สูงกว่า 61.60 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2552 โดยในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2553 ราคาน้ำมันดิบดูไบโดยเฉลี่ยเท่ากับ 76.23 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล และ ณ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2553 อยู่ที่ราคา 81.75 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ทั้งนี้ หลายหน่วยงานได้ปรับประมาณการราคาน้ำมัน WTI โดย Energy Information Administration (EIA) ประเทศสหรัฐอเมริกา ปรับลงมาอยู่ในช่วง 79 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2553 ส่วน Nomura ประเทศญี่ปุ่น ได้ปรับประมาณการราคาน้ำมันดิบ WTI ในปี 2553 เพิ่มขึ้นเป็น 85 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล และคาดการณ์ว่าราคาน้ำมันดิบ WTI ในปี 2554 และปี 2555 จะอยู่ที่ 95 และ 110 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ตามลำดับ ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อราคาน้ำมัน คือ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ซึ่งหลายฝ่ายมีความเชื่อมั่นว่าราคาจะสูงขึ้น และจะมีปริมาณการใช้เพิ่มขึ้นตลอดช่วงฤดูหนาว

ในปี 2554 ราคาน้ำมันดิบโดยเฉลี่ยจะอยู่ในระดับสูงกว่าราคาเฉลี่ยของปี 2553 โดย EIA คาดว่าราคาเฉลี่ยน้ำมันดิบ WTI ในปี 2554 จะอยู่ที่ 85 ดอลลาร์ สรอ. ต่อ บาร์เรล และหลายสถาบันคาดการณ์ว่าราคาน้ำมันดิบ ในปี 2554 จะอยู่ในช่วง 80-100 ดอลลาร์ สรอ. ต่อ บาร์เรล สูงกว่าค่าเฉลี่ยปี 2553 ที่คาดว่าจะอยู่ที่ระดับ 77 ดอลลาร์ สรอ. ต่อ บาร์เรล ทั้งนี้ สศช. คาดการณ์ว่าราคาน้ำมันดิบดูไบโดยเฉลี่ยในปี 2554 จะอยู่ที่ 80-90 ดอลลาร์ สรอ. ต่อ บาร์เรล สูงกว่าค่าเฉลี่ยในปี 2553 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากความต้องการใช้น้ำมันที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในปี 2554

3. ภาพรวมเศรษฐกิจโลกในไตรมาสสามของปี 2553 และแนวโน้ม ปี 2553 – 2554

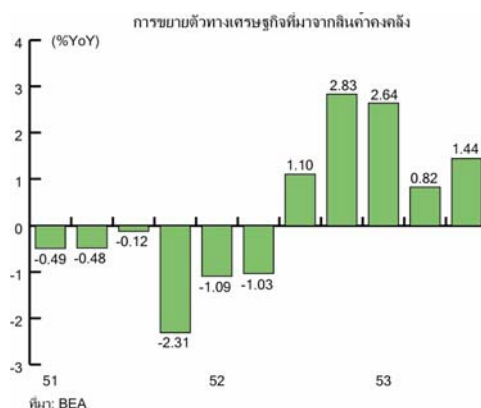
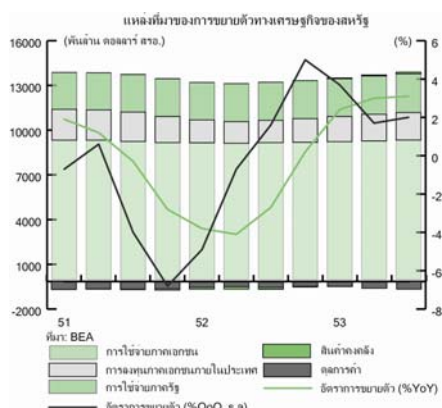
เศรษฐกิจโลกในไตรมาสสามของปี 2553 ชะลอตัวลง ยกเว้นเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นที่ปรับตัวดีขึ้น โดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ แม้จะขยายตัวดีขึ้นจากการบริโภคภายในประเทศ การสะสมสินค้าคงคลัง การใช้จ่ายในภาครัฐ และการส่งออกที่ขยายตัวดีขึ้น แต่สหรัฐฯ ยังอยู่ในช่วงปรับตัวจาก Twin deficits ทั้งการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด และการขาดดุลงบประมาณระดับสูง อย่างต่อเนื่อง เศรษฐกิจญี่ปุ่นปรับตัวดีขึ้น แต่ค่าเงินเยนที่แข็งค่าขึ้นและภาวะเงินฝืดที่ยังคงเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ขณะที่เศรษฐกิจจีนยังขยายตัวอย่างต่อเนื่องแต่ในอัตราที่ชะลอลง เป็นผลมาจากมาตรการควบคุมการเก็งกำไรในตลาดอสังหาริมทรัพย์ และจำกัดความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดภาวะฟองสบู่ในระบบเศรษฐกิจ และการชะลอการลงทุนของรัฐบาลจีน โดยสรุปภาวะเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญๆ ดังนี้

- เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา ขยายตัวร้อยละ 3.1 (%YoY) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.0 ในไตรมาสสองของปี 2553 และเมื่อปรับฤดูกาลแล้วขยายตัวร้อยละ 2.0 (%QoQ, s.a.) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.7 ในไตรมาสสองของปี 2553 เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของการบริโภคภาคเอกชน การสะสมสินค้าคงคลัง การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรที่ไม่ใช่ที่พักอาศัย การใช้จ่ายภาครัฐ และการส่งออก ซึ่งชดเชยกับการหดตัวลงในภาคอสังหาริมทรัพย์และการนำเข้าที่เพิ่มสูงขึ้น การนำเข้าและการส่งออกขยายตัวร้อยละ 20.4 และ 17.0 ตามลำดับ (%YoY) ชะลอลงจากไตรมาสที่ผ่านมา ดุลการค้าขาดดุล 133.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2553 สหรัฐฯ ขาดดุลการค้า 379.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีที่แล้วที่ขาดดุล 270.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. มูลค่าการนำเข้าเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับเช่นเดียวกัน โดยสหรัฐฯ ขาดดุลการค้ากับจีน 81.78 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจาก 67.74 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า เช่นเดียวกับการขาดดุลกับญี่ปุ่น และกลุ่มยูโรโซนที่เพิ่มขึ้นในไตรมาสสามเช่นกัน การผลิตอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 5.4 (%YoY) ชะลอตัวลงสอดคล้องกับดัชนี PMI ที่ลดลงอยู่ที่ระดับ 55.4 อย่างไรก็ตามในเดือนตุลาคมได้ปรับเพิ่มขึ้นเป็น 56.9 จากการขยายตัวของคำสั่งซื้อใหม่ ในขณะที่ดัชนีราคาผู้บริโภคปรับตัวขึ้นเล็กน้อยในช่วงไตรมาสสามของปี 2553 ที่ระดับ 0.3 และลดลงที่ระดับ 0.1 ในเดือนกันยายน ซึ่งอาจเกิดภาวะเงินฝืด ทำให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ ยังคงใช้

คาดว่าราคาน้ำมันดิบดูไบโดยเฉลี่ยในปี 2553 จะอยู่ที่ 77 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ส่วนในปี 2554 คาดว่าจะอยู่ที่ 80-90 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล

เศรษฐกิจสหรัฐฯ แม้จะขยายตัวดีขึ้นจากการบริโภคภายในประเทศ การสะสมสินค้าคงคลัง การใช้จ่ายในภาครัฐ และการส่งออกที่ขยายตัวดีขึ้น แต่สหรัฐฯ ยังอยู่ในช่วงปรับตัวจากการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด และการขาดดุลงบประมาณ

มาตรการผ่อนคลายทางการเงินต่อไป โดยคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในกรอบร้อยละ 0.0-0.25 ตามเดิมเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ⁶ ส่วนอัตราการว่างงานในไตรมาสสามของปี 2553 อยู่ที่ระดับร้อยละ 9.6 ลดลงจากร้อยละ 9.7 ในไตรมาสก่อน เมื่อสิ้นสุดไตรมาสสามของปี 2553 ผู้ว่างงานมีจำนวนทั้งสิ้น 14.8 ล้านคน และเพิ่มขึ้นเป็น 15.6 ล้านคนในเดือนตุลาคม ซึ่งมีการจ้างงานนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้น 151,000 คน เป็นเพียงการจ้างงานใหม่ในบางสาขา อาทิ คำปลีก เนื่องจากเป็นช่วงเตรียมการจับจ่ายซื้อของก่อนเทศกาลคริสต์มาส

- ❑ **เศรษฐกิจประเทศกลุ่มยูโรโซน** เศรษฐกิจประเทศกลุ่มยูโรโซน ขยายตัวร้อยละ 1.9 (%YoY) เท่ากับไตรมาสที่แล้ว และเมื่อปรับฤดูกาลแล้วขยายตัวร้อยละ 0.4 (%QoQ, s.a.) ชะลอตัวจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสสองของปี โดยประเทศส่วนใหญ่มีอัตราการขยายตัวลดลง โดยเฉพาะเนเธอร์แลนด์และโรมาเนียที่ขยายตัวเป็นลบ ยกเว้นกรีซ อังการี และโปรตุเกสมีการปรับตัวดีขึ้น สำหรับสหราชอาณาจักร และประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย เช่น นอร์เวย์ เดนมาร์ก สวีเดน เริ่มมีสัญญาณการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ไตรมาสสองของปี โดยมีปัจจัยสำคัญจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของอุปสงค์ในประเทศ โดยเฉพาะการลงทุนและการสะสมสินค้าคงคลัง รวมทั้งดุลการค้าและบริการที่ยังเป็นบวกแต่ขยายตัวได้ในอัตราที่ลดลง ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าอาหารและพลังงานที่เพิ่มขึ้นทำให้ระดับเงินเฟ้อสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องมาอยู่ที่ระดับร้อยละ 1.7 โดยประเทศที่มีระดับเงินเฟ้อสูงที่สุดในกลุ่มยูโร คือ กรีซ ซึ่งเพิ่มสูงขึ้นมากในช่วงเดือนสุดท้ายของไตรมาสที่ 3 ในด้านอัตราแลกเปลี่ยนเมื่อเทียบกับบาทและเยน แล้วยูโรอ่อนค่าลงอย่างต่อเนื่องตลอดไตรมาสที่ผ่านมา โดยบาทต่อยูโรอยู่ที่ประมาณ 40.82 (อ่อนค่าลงร้อยละ 17.1 จากไตรมาสสี่ของปี 2552 หรือร้อยละ 0.8 จากไตรมาสที่ผ่านมา) และเยนต่อยูโรอยู่ที่ 110.67 (อ่อนค่าลงร้อยละ 17.3 จากไตรมาสสี่ของปี 2552 หรือร้อยละ 5.5 จากไตรมาสที่ผ่านมา) ในขณะที่เมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. แล้วจะแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาเพียงร้อยละ 1.5 มาอยู่ที่ประมาณ 1.29 ดอลลาร์ สรอ.ต่อยูโร

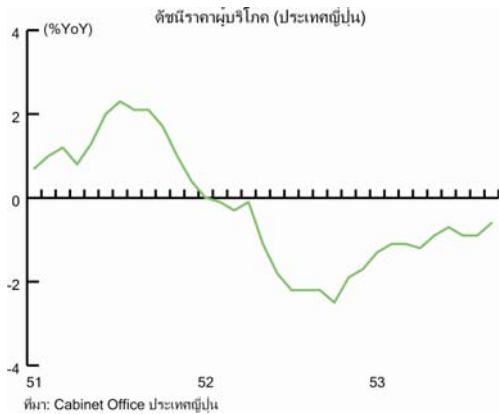
- ❑ **เศรษฐกิจญี่ปุ่น** ขยายตัวร้อยละ 4.4 (%YoY) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสสองของปี 2553 เนื่องจากรัฐบาลขยายตัวที่ต่ำในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนหน้า และเมื่อปรับฤดูกาลแล้วขยายตัวร้อยละ 0.9 (%QoQ, s.a.) เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 0.4 ในไตรมาสสองของปี ตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ โดยการบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 1.1 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของยอดขายรถยนต์ประหยัคน้ำมัน เนื่องจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่รัฐได้ออกมาเพื่อส่งเสริมสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจะสิ้นสุดลงก่อนกำหนดในเดือนกันยายน 2553 อย่างไรก็ตามเศรษฐกิจญี่ปุ่นในไตรมาสสุดท้ายมีแนวโน้มชะลอตัวลง เห็นได้จากดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสที่สามอยู่ที่ระดับ 50.8 ลดลงจากระดับ 54.1 ในไตรมาสสอง โดยในเดือนกันยายน 2553 ดัชนี PMI อยู่ที่ระดับ 49.5 ลดลงต่ำกว่าระดับ 50

เศรษฐกิจกลุ่มยูโรโซนมีแนวโน้มขยายตัวในระดับต่ำเนื่องจากมาตรการการคลังที่เข้มงวดเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ

เศรษฐกิจญี่ปุ่นปรับตัวดีขึ้น แต่การแข็งค่าของเงินเยน และภาวะเงินฝืดยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญ

⁶ ธนาคารกลางสหรัฐ (FED) ได้ประกาศนโยบายผ่อนคลายเชิงปริมาณรอบที่สอง (Quantitative Easing: QE2) เนื่องจากอัตราการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของสหรัฐ ยังช้าเกินไป และสหรัฐ มีความกังวลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อภาวะเงินฝืด ซึ่ง FED จะรับซื้อพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐ อีก 6 แสนล้านเหรียญสหรัฐในระยะเวลา 8 เดือน โดยจะทยอยซื้อเดือนละ 75,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐนับจากเดือนพฤศจิกายน 2553 ถึงปลายเดือนมิถุนายน 2554 การออกมาตรการ QE2 เท่ากับการเพิ่มเงินสดเข้าสู่ระบบ โดยอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาสภาพคล่องส่วนเกินในระบบการเงินโลก

เป็นครั้งแรกในรอบ 15 เดือน ประกอบกับการส่งออกในเดือนกันยายนเติบโตร้อยละ 14.4 ชะลอตัวจากร้อยละ 15.8 ในเดือนสิงหาคม ซึ่งนับว่าเป็นการชะลอตัวติดต่อกันเป็นเดือนที่ 7 เนื่องจากอุปสงค์จากต่างประเทศลดลง และค่าเงินเยนที่แข็งค่าขึ้น ด้านเสถียรภาพ ภาวะเงินฝืดยังคงเป็นปัญหาสำคัญ จะเห็นได้จากดัชนีราคาผู้บริโภคในเดือนกันยายนที่ลดลงร้อยละ 0.6 ทำให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นได้ตัดสินใจปรับลดดอกเบี้ยลงสู่ระดับร้อยละ 0-0.1 เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2553 ที่ผ่านมา เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและจะคงอัตรานี้ไว้จนกว่าดัชนีราคาผู้บริโภคจะเพิ่มสูงกว่าร้อยละ 1.0 ส่วนอัตราการว่างงานในไตรมาสสามปี 2553 อยู่ที่ระดับร้อยละ 5.0 ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 5.3

■ **เศรษฐกิจจีน** ขยายตัวร้อยละ 9.6 (%YoY) ชะลอตัวจากร้อยละ 10.3 ในไตรมาสสองของปี 2553 เป็นผลมาจากภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 13.5 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 15.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนี PMI ในภาคการผลิตที่ชะลอตัวลงอยู่ที่ระดับ 52.2 เทียบกับระดับ 53.9 ในไตรมาสสอง บ่งชี้ถึงสัญญาณการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากมาตรการควบคุมการเก็งกำไรในตลาดอสังหาริมทรัพย์ และการลดความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดภาวะฟองสบู่ในระบบเศรษฐกิจ และการชะลอการลงทุนของภาครัฐ ด้านการค้าปลีกของสินค้าอุปโภคบริโภคบริโภคใน 9 เดือนแรก ขยายตัวร้อยละ 18.3 คิดเป็นมูลค่ากว่า 11,102 พันล้านหยวน การนำเข้าและส่งออกขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงตามความต้องการของตลาดคู่ค้าที่ลดลง โดยการส่งออกขยายตัวร้อยละ 32.2 ชะลอตัวจากร้อยละ 40.9 ในไตรมาสสอง ขณะที่การนำเข้าขยายตัวร้อยละ 27.4 ชะลอตัวจากร้อยละ 44.1 ในไตรมาสที่ 2 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการแข็งค่าของเงินหยวนนับตั้งแต่ที่จีนปรับนโยบายแลกเปลี่ยนเมื่อวันที่ 19 มิถุนายนที่ผ่านมา ซึ่งกระทบต่อขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านราคาของจีน ด้านอัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่สามสูงขึ้นอยู่ที่ร้อยละ 3.5 สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 3.0 เนื่องจากราคาอาหารที่สูงขึ้นจากปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง ธนาคารกลางจีนประกาศขึ้นอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.25 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก 1 ปี เพิ่มจากร้อยละ 2.25 เป็นร้อยละ 2.50 และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ 1 ปี เพิ่มจากร้อยละ 5.31 เป็นร้อยละ 5.56 โดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2553 เป็นการขึ้นดอกเบี้ยครั้งแรกของจีนนับตั้งแต่เดือนธันวาคม 2550 การขึ้นอัตราดอกเบี้ยครั้งนี้มุ่งที่จะควบคุมเงินเฟ้อให้อยู่ในเป้าหมายเงินเฟ้อที่กำหนด

เศรษฐกิจจีนยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ชะลอลงจากร้อยละ 10.3 เป็นร้อยละ 9.6 ในไตรมาสสาม โดยมีปัจจัยเสี่ยงจากภาวะเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มสูงขึ้น

❑ **เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่และอินเดีย** โดยสิงคโปร์ ใต้หวัน และเกาหลีใต้ขยายตัวร้อยละ 10.6 9.8 และ 4.5 ตามลำดับ ขณะที่ฮ่องกงขยายตัวร้อยละ 6.8 สูงขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวมาจากภาคการบริโภคภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 และการบริโภคภาครัฐบาลร้อยละ 3.4 ในขณะที่อินเดียคาดว่าจะลดลงจากร้อยละ 8.8 (%YoY) ในไตรมาสที่สองของปี เห็นได้จากการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ขยายตัวร้อยละ 4.4 (%YoY) ในเดือนกันยายน 2553 ซึ่งลดลงจากร้อยละ 5.6 ในเดือนสิงหาคม และลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 15.2 ในเดือนกรกฎาคม สถานการณ์เงินเฟ้อของอินเดีย (WPI) ได้ปรับตัวดีขึ้น โดยในเดือนกันยายนอยู่ที่ร้อยละ 8.6 ลดลงจากที่พุ่งขึ้นสูงในเดือนเมษายนถึงร้อยละ 11.0⁷ สำหรับเกาหลีใต้คาดว่าจะชะลอตัวต่อเนื่องไปจนถึงไตรมาสหน้า ทั้งการผลิตภาคอุตสาหกรรม และการส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากค่าเงินวอนที่แข็งขึ้น ตลอดจนอุปสงค์โลกที่ลดลง โดยได้มีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย เพื่อแก้ปัญหาเงินเฟ้อ และออกมาตรการควบคุมการปริวรรตเงินตราต่างประเทศ และขนาดของอนุพันธ์เงินตราต่างประเทศเพื่อสกัดการเติบโตของหนี้ต่างประเทศระยะสั้นของเกาหลีใต้ และบรรเทาความเสี่ยงทางเศรษฐกิจและการเงินที่อาจเกิดขึ้นหากมีการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันในกระแสเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ

❑ **เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน** โดยรวมชะลอตัวลงจากไตรมาสสองปี 2553 ทั้งนี้มาเลเซีย อินโดนีเซีย และ เวียดนาม เริ่มมีสัญญาณการชะลอตัวทางเศรษฐกิจ เนื่องจากเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัว ประกอบกับแต่ละประเทศได้ชะลอการอัดฉีดมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ได้ทำไปแล้วในช่วงต้นปี รวมทั้งความสามารถในการปรับตัวของแต่ละประเทศต้องใช้ระยะเวลาก่อนที่จะส่งผลอย่างเต็มที่ โดยอินโดนีเซียขยายตัวร้อยละ 5.8 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 6.2 เป็นผลมาจากการบริโภคในประเทศและการลงทุนภาคเอกชนที่ลดลง ส่วนเวียดนามขยายตัวร้อยละ 7.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.4 ในไตรมาสที่สอง เป็นผลจากการส่งออกซึ่งขยายตัวสูงถึงร้อยละ 36.9 ในขณะที่ค่าเงินในภูมิภาคส่วนใหญ่แข็งขึ้นอย่างต่อเนื่องใน 3 ไตรมาสแรก

❑ **แนวโน้มของเศรษฐกิจโลกในปี 2553 และ 2554**

เศรษฐกิจโลกในปี 2553 และ 2554 มีแนวโน้มขยายตัวประมาณร้อยละ 4.3 และ 3.8 ตามลำดับ โดยปัจจัยสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวได้อย่างต่อเนื่อง คือ การปรับนโยบายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในหลายประเทศ การใช้มาตรการการคลังแบบหดตัวในยุโรปเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สาธารณะ และการปรับตัวของดุลการค้าอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงค่าเงิน โดยประเทศที่มีดุลการค้าสุทธิเป็นบวกจะมีแนวโน้มการเกินดุลลดลง ในขณะที่ประเทศที่ขาดดุลการค้าจะสามารถลดภาวะการขาดดุลลง และเข้าสู่สมดุลของการค้าโลกได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป ประกอบกับอุปสงค์ในประเทศและการสะสมสินค้าคงคลังรอบใหม่เพื่อรองรับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจเริ่มมีสัญญาณที่ดีขึ้น ทั้งนี้จากการประมาณการของแต่ละประเทศ ในปี 2553 คาดว่าเศรษฐกิจสหรัฐฯ ยูโรโซน ญี่ปุ่น และจีน จะขยายตัวร้อยละ 2.7 1.6 2.7 และ 9.6 ตามลำดับ โดยเศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ได้แก่ สิงคโปร์ เกาหลีใต้ ใต้หวัน ฮ่องกง จะขยายตัวร้อยละ 13.0 6.1 7.9 และ 5.5 ตามลำดับ ในขณะที่อินเดียคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 8.3 ส่วนกลุ่มประเทศอาเซียน ได้แก่ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม จะขยายตัวที่ร้อยละ 7.1 6.0 และ 6.0 ตามลำดับ

ในปี 2554 คาดว่าภาวะเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัวลง โดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ ยูโรโซน ญี่ปุ่น และจีน ขยายตัวร้อยละ 2.2 1.4 1.3 และ 9.0 ตามลำดับ ขณะที่เศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ได้แก่ สิงคโปร์ เกาหลีใต้ ใต้หวัน ฮ่องกง จะขยายตัวร้อยละ 4.8 4.0 4.2 และ 4.5 ตามลำดับ ด้านอินเดียจะขยายตัวร้อยละ 8.3 ทั้งนี้กลุ่มประเทศอาเซียน ได้แก่ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม จะขยายตัวที่ร้อยละ 4.9 6.1 และ 6.4 ตามลำดับ

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศ
อุตสาหกรรมใหม่และอินเดีย
ยังคงขยายตัว แต่ชะลอตัวลง
จากไตรมาสสอง

เศรษฐกิจอาเซียนโดยรวมชะลอ
ตัวลงเนื่องจากการลดลงของ
อุปสงค์ในประเทศ และ
แนวโน้มการชะลอตัวของ
เศรษฐกิจโลก ในขณะที่ค่าเงิน
ในภูมิภาคส่วนใหญ่แข็งค่า
อย่างต่อเนื่อง

เศรษฐกิจโลกในปี 2553 และ
2554 มีแนวโน้มขยายตัว
ประมาณร้อยละ 4.3 และ 3.8
ตามลำดับ

⁷ เมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน 2553 ธนาคารกลางอินเดียประกาศปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 6.25 จากเดิมที่อยู่ที่ร้อยละ 6.00 และได้ปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรจากเดิมร้อยละ 5.00 เป็นร้อยละ 5.25 เพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อ

อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศต่างๆ

ประเทศ (%YoY)	2551	2552					2553				2554*
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	ทั้งปี*	ทั้งปี*
โลก*	2.3	-2.3	-1.7	-0.4	1.9	-0.6	4.8	4.8	-	4.3	3.8
สหรัฐอเมริกา	0.0	-3.8	-4.1	-2.7	0.2	-2.5	2.4	3.0	3.1	2.7	2.2
กลุ่มยูโรโซน	0.4	-5.2	-4.9	-4.0	-2.0	-4.0	0.8	1.9	1.9	1.6	1.4
อังกฤษ	-0.1	-5.5	-6.0	-5.4	-3.0	-5.0	-0.3	1.7	2.8	1.5	2.1
ญี่ปุ่น	-1.2	-9.0	-5.8	-5.1	-0.9	-5.2	5.0	2.7	4.4	2.7	1.3
จีน	9.0	6.5	7.4	8.1	9.1	9.1	11.9	10.3	9.6	9.6	9.0
อินเดีย	6.7	5.8	6.0	8.6	6.5	6.7	8.6	8.8	-	8.3	8.3
เกาหลีใต้	2.3	-4.3	-2.2	1.0	6.0	0.2	8.1	7.2	4.5	6.1	4.0
ไต้หวัน	0.7	-9.1	-6.9	-1.0	9.1	-1.9	13.7	12.9	9.8	7.9	4.2
ฮ่องกง	2.2	-7.7	-3.8	-2.4	2.5	-2.8	8.0	6.5	6.8	5.5	4.5
สิงคโปร์	1.8	-8.9	-1.7	1.8	3.8	-1.3	16.9	19.5	10.6	13.0	4.8
มาเลเซีย	4.7	-6.2	-3.9	-1.2	4.4	-1.7	10.1	8.9	-	7.1	4.9
ฟิลิปปินส์	3.7	0.5	1.2	0.2	2.1	1.1	7.3	7.9	-	6.2	4.6
เวียดนาม	6.2	3.1	4.5	6.0	6.9	5.3	5.8	6.4	7.2	6.0	6.4
อินโดนีเซีย	6.0	4.5	4.1	4.2	5.4	4.5	5.7	6.2	5.8	6.0	6.1

หมายเหตุ: * ประมาณการโดย สศช.

กลุ่มยูโรคาดว่าจะนับตั้งแต่ไตรมาสสุดท้ายของปี อัตราการขยายตัวโดยรวมจะชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทในไตรมาสสี่ของปี แต่คาดว่าหลังจากนั้นมาตรการเพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้สถานะการคลัง (fiscal consolidation) ในหลายประเทศ⁸ ประกอบกับอุปสงค์โลก และข้อจำกัดด้านสินเชื่อ จะส่งผลให้การขยายตัวชะลอตัวลงไปอีกระยะหนึ่ง อัตราการว่างงานมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากระดับร้อยละ 10 ในปัจจุบัน การบริโภคน่าจะขยายตัวได้ในกรอบจำกัดไม่เกินร้อยละ 0.2 ซึ่งทำให้เงินเฟ้อไม่น่าจะสูงมากนัก โดยสัดส่วนหนี้สาธารณะทั้งปีของกลุ่มยูโรโซนจะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 72-85

ประเทศที่จะมีบทบาทสำคัญในการขยายตัวของเศรษฐกิจหลังภาวะฟื้นตัวคือประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะจีน และอินเดีย ซึ่งหากพิจารณาจากสถานะดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP พบว่ากลุ่มประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะกลุ่มอาเซียน 5 มีสถานะเกินดุลมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.2 ต่อ GDP รองลงมาคือกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาอื่น (ร้อยละ 1.54) และกลุ่มยูโร (ร้อยละ 0.17) สำหรับสหรัฐอเมริกาและประเทศกลุ่ม PIIGS ยังมีปัญหาการขาดดุลอย่างต่อเนื่องมากที่สุด เทียบกับญี่ปุ่นที่มีสถานะเกินดุลสูงถึงร้อยละ 3.05 ในขณะที่ภาระหนี้สาธารณะต่อ GDP ยังเป็นปัญหา โดยจากการคาดการณ์ของ IMF พบว่าญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา มีสัดส่วนในปี 2553 ที่ร้อยละ 225.8 และ 92.7 ตามลำดับ สูงกว่ากลุ่มยูโรโซน ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 72.6 และเป็นที่น่าสังเกตว่าสัดส่วนหนี้สาธารณะของสหรัฐอเมริกาจะมีอัตราการขยายตัวสูงกว่ากลุ่มประเทศอื่นๆ ในขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนายังมีสัดส่วนที่ต่ำ และไม่น่ากังวลในขณะนี้ ซึ่งเหล่านี้นับเป็นเครื่องชี้ว่ากลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกในระยะต่อไป

สถานะอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำในสหรัฐอเมริกาและยุโรปจะส่งผลให้นักลงทุนโดยเฉพาะนักลงทุนประเภทสถาบันมีแนวโน้มจะกระจายการลงทุนไปยังภูมิภาคอื่น โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาที่มีผลตอบแทนดีกว่า ทำให้แนวโน้มของการใช้มาตรการควบคุมการไหลเข้าของเงินทุนในประเทศกำลังพัฒนามีความจำเป็น ร่วมกับการกระตุ้นอุปสงค์ในประเทศโดยการกระตุ้นให้มีเปลี่ยนแปลงเงินออมไปเป็นการลงทุนใน non-tradable goods and services ให้มากขึ้น เพื่อลดปัญหาเงินเฟ้อที่อาจเป็นปัญหาได้ในระยะสั้น โดยเฉพาะปัญหาน้ำท่วมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่จะส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าเกษตร ซึ่งน่าจะทำให้ความกังวลเรื่องเงินเฟ้อในภูมิภาคเพิ่มสูงขึ้น และอาจนำไปสู่การปรับอัตราดอกเบี้ยในภูมิภาคเป็นระยะๆ

⁸ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้นโยบายลดการจ้างงาน ตรึงเงินเดือน เพิ่มอัตราภาษี และลดค่าใช้จ่ายการลงทุนภาครัฐ เพื่อให้ดุลงบประมาณอยู่ในกรอบร้อยละ 3 รวมทั้งนโยบาย tax depreciation ของเยอรมันที่จะหมดอายุลงในสิ้นปีนี้

4. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2553

จากภาวะเศรษฐกิจไทยใน 3 ไตรมาสแรกของปี 2553 ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 9.3 ซึ่งมีปัจจัยสนับสนุนทั้งจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและอุปสงค์ภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง เป็นแรงส่งต่อการขยายตัวในไตรมาสสุดท้ายของปี โดยในช่วงไตรมาสที่ 3 ปี 2553 ประเทศไทยได้ประสบกับปัญหาอุทกภัยซึ่งส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจโดยรวม ทำให้เศรษฐกิจในไตรมาสสุดท้ายชะลอตัวจาก 3 ไตรมาสที่ผ่านมา

□ ปัจจัยสนับสนุน

- (1) เศรษฐกิจโลกยังขยายตัวได้ดี แม้ว่าจะชะลอตัวเมื่อเทียบกับครึ่งแรกของปี 2553 เศรษฐกิจประเทศที่สำคัญยังมีความเปราะบางในการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจทั้งประเทศญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป แต่โดยรวมเศรษฐกิจโลกยังคงเอื้อต่อการส่งออกของไทยให้ขยายตัวได้ดี โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอาเซียน กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ และจีน ซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญลำดับต้นๆ ของไทย นอกจากนี้โครงสร้างตลาดการส่งออกไทยมีการกระจายตัวมากขึ้นทำให้สามารถลดผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศสำคัญๆ
- (2) การลงทุนยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เป็นผลมาจากแรงส่งของการส่งออกและการบริโภคภายในประเทศ และเมื่อรวมถึงปัจจัยด้านค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นจะทำให้ผู้ประกอบการและนักลงทุนบางส่วนได้ปรับแผนการลงทุนให้เร็วขึ้น โดยการขยายการลงทุนในการนำเข้าเครื่องมือเครื่องจักรมากขึ้น
- (3) การปรับตัวดีขึ้นของภาคการท่องเที่ยว ที่มีปัจจัยสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว ทำให้คาดว่าในไตรมาส 4 ปี 2553 จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณ 4 ล้านคน ซึ่งจะเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญในไตรมาสที่ 4 ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องให้ภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องขยายตัวได้ดี ทั้งสาขาโรงแรม ภัตตาคาร การค้า และคมนาคมขนส่ง เป็นต้น
- (4) สภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจยังคงอยู่ในเกณฑ์ดี โดยสภาพคล่องส่วนเกินของธนาคารพาณิชย์ในไตรมาสที่ 3 ยังอยู่ในเกณฑ์สูงถึง 1.26 ล้านล้านบาท ในขณะที่การปรับตัวดีขึ้นของตลาดทุนและตลาดพันธบัตรยังเอื้ออำนวยต่อการระดมทุนของภาคธุรกิจ และสถาบันการเงินเฉพาะกิจยังอยู่ในสถานะที่เอื้ออำนวยต่อการปล่อยสินเชื่อเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจฐานราก ทั้งนี้ในช่วง 8 เดือนแรกของปี สถาบันการเงินเฉพาะกิจปล่อยกู้ไปแล้วทั้งสิ้น 830,925 ล้านบาท สูงกว่าเป้าหมายการปล่อยกู้ทั้งปีจำนวน 777,220 ล้านบาท
- (5) อัตราดอกเบี้ยยังอยู่ในระดับต่ำ จะเห็นได้จากในเดือนตุลาคมอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงติดลบร้อยละ 1.68 ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงอยู่ที่ร้อยละ 3.2 และคาดว่าในช่วงที่เหลือของปีจนถึงครึ่งแรกของปี 2554 อัตราดอกเบี้ยของไทยจะยังคงอยู่ระดับต่ำ และเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศทั้งการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน

□ ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัด

- (1) การแข็งค่าของเงินบาท จากแนวโน้มการแข็งค่าของเงินบาททำให้ความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกของไทยในสินค้าที่แข่งขันกับประเทศซึ่งมีค่าเงินอ่อนกว่าไทย เช่น จีน และเวียดนาม ลดลง
- (2) ปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นจะทำให้ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญลดลง และจะส่งผลให้ระดับราคาสินค้าเกษตรปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งเป็นแรงส่งให้อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้นด้วย
- (3) ความผันผวนของราคาน้ำมัน จากการที่สหรัฐได้ดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายนี้อัตราเงินเฟ้อ 2 (Quantitative Easing: QE2) จำนวน 600,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. จะทำให้ปริมาณเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโลกจำนวนมากและทำให้ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. อ่อนตัวลงส่งผลให้แนวโน้มผลตอบแทนของพันธบัตรสหรัฐลดลง ทำให้นักลงทุนมีการเปลี่ยนแปลงการลงทุน โดยมีแนวโน้มถือเงินสกุลอื่นๆ และลงทุน

ในสินค้าโภคภัณฑ์ต่างๆ มากขึ้น โดยเฉพาะน้ำมัน เมื่อรวมกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ทำให้ความต้องการของอุปสงค์และอุปทานของน้ำมันมีสูงกว่าช่วงที่เศรษฐกิจโลกถดถอย อาจส่งผลให้มีการเก็งกำไรในราคาน้ำมันมากขึ้น ซึ่งคาดว่าราคาน้ำมันในไตรมาสสุดท้ายของปีจะอยู่ในช่วงประมาณ 80 - 85 ดอลลาร์สโร. ต่อบาร์เรล

- (4) การลดลงของแรงขับเคลื่อนของการบริโภคสินค้าคงทน เช่น สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และรถยนต์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชนในช่วงที่ผ่านมา โดยใน 3 ไตรมาสแรกของปีขยายตัวสูงถึงร้อยละ 31.7 และส่งผลให้การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 5.1 แต่คาดว่าในไตรมาสที่ 4 แนวโน้มการบริโภคในสินค้าคงทนจะมีแนวโน้มชะลอลง เนื่องจากการปรับเข้าสู่ฐานที่สูงขึ้น และการบริโภคในช่วงก่อนหน้าเป็นการบริโภคเพื่อชดเชยการชะลอการบริโภคในช่วงที่เศรษฐกิจถดถอย

□ ประเมินการเศรษฐกิจทั้งปี 2553

คาดว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 7.9 เทียบกับหดตัวร้อยละ 2.3 ในปี 2552 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 3.2 เทียบกับร้อยละ -0.9 ในปี 2552 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณร้อยละ 4.3 ของ GDP จากที่เกินดุลประมาณร้อยละ 8.3 ของ GDP ในปี 2552

ในการแถลงข่าววันที่ 23 สิงหาคม 2553 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ประมาณการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงร้อยละ 7.0 - 7.5 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 3.0 - 3.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 4.9 ของ GDP

สำหรับการแถลงข่าว วันที่ 22 พฤศจิกายน 2553 สศช. ได้ปรับประมาณการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2553 เป็นร้อยละ 7.9 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 3.2 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 4.3 ของ GDP ด้วยเหตุผลดังนี้

- (1) เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกมีแนวโน้มขยายตัวได้สูงกว่าที่ประมาณการไว้เดิม โดยเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2553 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวถึงร้อยละ 4.3 และ 7.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.9 - 4.3 และ 7.5 ตามลำดับ ในการประมาณการเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2553 อย่างไรก็ตามการที่ค่าเงินบาทปรับตัวแข็งค่าขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อการส่งออกบางส่วน แต่จากปัจจัยสนับสนุนจากเศรษฐกิจโลกที่ปรับตัวดีขึ้น ทำให้อัตราการขยายตัวของการส่งออกยังอยู่ในระดับเดียวกับการประมาณการครั้งก่อน
- (2) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สูงในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี ประกอบกับการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของเครื่องใช้ทางเศรษฐกิจสำคัญๆ โดยเฉพาะด้านการผลิต และการลงทุน แม้ว่าในไตรมาสสุดท้ายของปีจะประสบกับอุทกภัย ซึ่งจะส่งผลให้ผลผลิตภาคเกษตรมีแนวโน้มหดตัว แต่จะถูกชดเชยจากการขยายตัวของภาคบริการ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว
- (3) การใช้จ่ายภาคครัวเรือนมีแนวโน้มขยายตัวสูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม จากราคาสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้นและอัตราการว่างงานที่ต่ำ ในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี การบริโภคภาคครัวเรือนขยายตัวได้สูงถึงร้อยละ 5.1 ดังนั้นคาดว่าทั้งปีจะขยายตัวได้ถึงร้อยละ 4.9 โดยปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.1
- (4) ปริมาณการนำเข้าสินค้าคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 25.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 24.9 ในการประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากการขยายตัวต่อเนื่องของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวมากกว่าที่ประมาณการไว้เดิม
- (5) ดุลการค้าคาดว่าจะเกินดุล 13.3 พันล้านดอลลาร์ สโร. เมื่อรวมกับการเกินดุลบริการคาดว่าจะทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 13.6 พันล้านดอลลาร์ สโร. หรือประมาณร้อยละ 4.3 ของ GDP ซึ่งเป็นการปรับลดลง จากการปรับเพิ่มขึ้นของการประมาณการการนำเข้าสินค้า

เศรษฐกิจไทยในปี 2553

ขยายตัวร้อยละ 7.9 ในขณะที่

อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ

3.2 และดุลบัญชีเดินสะพัด

เกินดุลร้อยละ 4.3 ของ GDP

5. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2554

□ ปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

- (1) แรงส่งจากการขยายตัวในปี 2553 ทำให้มีการขยายตัวต่อเนื่อง สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเศรษฐกิจโดยรวม โดยเฉพาะอุปสงค์ภายในประเทศซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในปี 2554 และเป็นการชดเชยผลกระทบจากการชะลอตัวของอุปสงค์จากต่างประเทศ
- (2) การเพิ่มขึ้นของฐานรายได้ของผู้บริโภคฐานรากและระบบเศรษฐกิจโดยรวม เนื่องจาก (1) การปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการ ค่าจ้างขั้นต่ำ รวมถึงเงินเดือนพนักงานเอกชน (2) รายได้เกษตรกรมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากระดับราคาสินค้าเกษตรหลักๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งราคายางพารา มันสำปะหลัง และอ้อย รวมทั้งการดำเนินมาตรการประกันรายได้เกษตรกร (3) การปรับเพิ่มวงเงินงบประมาณปี 2554 ที่ขยายตัวร้อยละ 21.8 เมื่อเทียบกับปีงบประมาณ 2553 จะทำให้การใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวสูงขึ้นด้วย (4) อัตราการว่างงานเฉลี่ยที่ต่ำ และ (5) ความเชื่อมั่นผู้บริโภคปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง จากปัจจัยข้างต้นจะเป็นแรงสนับสนุนสำคัญในการส่งเสริมให้อุปสงค์ภายในประเทศขยายได้อย่างต่อเนื่อง
- (3) อัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะในครึ่งแรกของปี 2554 จากแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลกยังคงอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจาก (1) สหรัฐฯ สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นกระตุ้นการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ โดยคาดว่าประเทศเหล่านี้จะมีการปรับทิศทางอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงไตรมาส 4 ของปี 2554 และ (2) ประเทศกำลังพัฒนาที่มีความกังวลต่อการแข็งตัวของค่าเงิน จึงพยายามหลีกเลี่ยงการขึ้นอัตราดอกเบี้ย เพื่อลดผลกระทบจากปริมาณเงินไหลเข้าและนำไปสู่การแข็งตัวของค่าเงินเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามการปรับเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยของประเทศกำลังพัฒนาอาจจะเกิดขึ้นได้ หากมีแรงกดดันจากอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น

□ ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัด

- (1) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกยังมีความเปราะบาง โดยเฉพาะการฟื้นตัวของกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป และ ญี่ปุ่น ซึ่งปัจจุบันการขับเคลื่อนเศรษฐกิจต้องพึ่งแรงสนับสนุนจากอุปสงค์จากต่างประเทศเป็นหลัก แต่อย่างไรก็ตามอุปสงค์จากต่างประเทศของทั้งสองประเทศมีแนวโน้มได้รับผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนที่มีความผันผวน ดังนั้นจะทำให้เครื่องจักรในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศในปี 2554 มีแนวโน้มอ่อนตัวลงเมื่อเทียบกับปี 2553 และเมื่อรวมกับเครื่องมือทางด้านการเงินและการคลังที่มีอยู่อย่างจำกัด จะทำให้เศรษฐกิจของสหภาพยุโรป และญี่ปุ่น มีแนวโน้มขยายตัวในระดับต่ำ จากสถานการณ์ดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อส่งออกของเศรษฐกิจสหรัฐฯและจีน เนื่องจากสหภาพยุโรป และญี่ปุ่น เป็นประเทศคู่ค้าหลักของทั้งสองประเทศ
- (2) สถานการณ์ทางการเมืองและความขัดแย้งของคนในสังคม แม้ว่าจะมีความสงบมากขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2553 เมื่อเทียบกับช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมา แต่ถือว่ายังไม่มั่นคง ส่งผลกระทบต่อความต่อเนื่องของการดำเนินนโยบายและการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมีผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติที่ชะลอของการลงทุนในประเทศไทย และเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาในด้านอื่นๆ
- (3) สถานการณ์การผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรที่มีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจาก (1) ความแปรปรวนของสภาพอากาศ โดยเฉพาะปัญหาอุทกภัยในปลายปี 2553 ส่งผลกระทบต่อเนื้อถึงไตรมาสแรกของปี 2554 (2) การแข็งค่าของค่าเงินบาทและเมื่อเทียบกับการอ่อนของตัวค่าเงินต้องของเวียดนาม ซึ่งเป็นประเทศคู่แข่งสำคัญในด้านการส่งออกข้าว
- (4) การไหลเข้าและออกของเงินทุนเคลื่อนย้าย ซึ่งเกิดจากการที่ภาวะเศรษฐกิจของประเทศหลักชะลอตัว ทำให้มีการเคลื่อนย้ายเงินมาสู่ประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น โดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคเอเชีย มีผลทำให้

ค่าเงินของภูมิภาคนี้ รวมถึงค่าเงินบาทของไทยได้แข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ความได้เปรียบในการแข่งขันด้านการส่งออกลดลง รวมทั้งการเข้ามาเก็งกำไรในตลาดทุน และตลาดอสังหาริมทรัพย์อาจส่งผลให้ระดับราคาสินทรัพย์ (Asset Price) สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดอสังหาริมทรัพย์ เห็นได้จากในไตรมาสสาม ปี 2553 ราคาบ้านเดี่ยวปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 เป็นการเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 14 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2550

- (5) การขาดแคลนแรงงานในบางอุตสาหกรรม นับเป็นอุปสรรคที่สำคัญอีกประการหนึ่งต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรม แม้ว่าจะมีคำสั่งซื้อเพิ่มขึ้นในช่วงที่เศรษฐกิจกำลังฟื้นตัว แต่ผู้ผลิตไม่สามารถผลิตสินค้าตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ ทำให้โอกาสการขยายตัวของธุรกิจลดลงตามไปด้วย
- (6) แรงกดดันจากเงินเฟ้อซึ่งอาจจะเพิ่มขึ้นในกรณีที่ราคาผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากผลผลิตทางการเกษตรได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้ออาจนำไปสู่การปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย อย่างไรก็ตามการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยยังมีความเสี่ยงต่อเม็ดเงินกับปริมาณเงินไหลเข้า และนำไปสู่ค่าเงินบาทที่แข็งค่าในที่สุด ทำให้ในปี 2554 มีแนวโน้มเผชิญกับความยากลำบากในการใช้เครื่องมือแก้ปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

□ ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2554

- (1) เศรษฐกิจโลกในปี 2554 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 3.6 - 4.0 ชะลอลงจากปี 2553 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.3 เป็นการขยายตัวจากกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาเป็นหลัก การที่ภาวะเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัวเป็นผลมาจากความกังวลของผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ จากการดำเนินนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจสำคัญของโลก จนนำไปสู่สงครามค่าเงิน โดยหลังจากสหรัฐฯได้ใช้นโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเชิงปริมาณเงินรอบ 2 (Quantitative Easing: QE2) ได้สร้างแรงกดดันให้ค่าเงินประเทศต่างๆ แข็งค่าขึ้น และส่งผลกระทบต่อกลุ่มประเทศที่มีการพึ่งพาการส่งออกในการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะสหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งมีการฟื้นตัวอย่างเปราะบางอยู่แล้ว และเมื่อรวมกับการดำเนินนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนของจีนที่ปล่อยให้เงินหยวนแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเงินดอลลาร์ สรอ. แต่ยังควบคุมให้อ่อนตัวเมื่อเทียบกับค่าเงินยูโร จะเป็นการสร้างแรงกดดันมากขึ้นต่อการส่งออกและภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของสหภาพยุโรป ดังนั้นการฟื้นตัวของกลุ่มสหภาพยุโรปและญี่ปุ่น เป็นประเด็นสำคัญต่อการฟื้นตัวอย่างยั่งยืนของเศรษฐกิจโลกในปี 2554 ส่วนปริมาณการค้าโลกในปี 2554 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.5-7.5 ปรับตัวลดลงจากร้อยละ 7.5 ในปี 2553
- (2) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2554 เท่ากับ 80-90 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากคาดการณ์ที่ 77 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2553 โดยที่สถาบันต่างๆ คาดว่าราคาน้ำมัน (WTI) ในปี 2554 จะอยู่ในช่วง 76.6-100.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ปัจจัยที่ทำให้ราคาน้ำมันปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นได้แก่ (1) แนวโน้มความต้องการใช้น้ำมันสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะเศรษฐกิจของเอเชีย (2) การเก็งกำไรในช่วงเศรษฐกิจโลกขยายตัวและสภาพคล่องในตลาดการเงินสูง โดยรวมความต้องการใช้น้ำมันจะเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2553 แต่ความต้องการใช้ที่เพิ่มขึ้นยังอยู่ในระดับที่สามารถถูกชดเชยได้โดยการผลิตจากประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกของ OPEC ทำให้ความตึงตัวของตลาดน้ำมันยังอยู่ในระดับต่ำ และเป็นปัจจัยที่ทำให้ราคาน้ำมันในปี 2554 เพิ่มขึ้นไม่เร็วเกินไป
- (3) ราคาสินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 ชะลอลงเมื่อเทียบกับปี 2553 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 8.7 เนื่องจากการปรับเข้าสู่ฐานที่สูงขึ้น แต่ยังมีปัจจัยที่ส่งผลให้ราคาส่งออกยังขยายตัวได้ (1) ราคาส่งออกสินค้าเกษตรปรับตัวสูงขึ้นจากความต้องการในตลาดโลกที่ปรับสูงขึ้น และปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรที่ลดลงจากผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (2) การปรับเพิ่มสูงขึ้นของค่าจ้างภายในประเทศ และ (3) การปรับขึ้นราคาสินค้า หลังจากมีการตรึงราคาอย่างต่อเนื่องของผู้ประกอบการ

สมมติฐานการประมาณเศรษฐกิจปี 2554 :

- (1) เศรษฐกิจโลกและปริมาณการค้าโลกขยายตัวร้อยละ 3.6-4.0 และร้อยละ 6.5-7.5
- (2) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยเท่ากับ 80-90 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล
- (3) ราคาส่งออกและนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 และ 5.3 ตามลำดับ และ
- (4) จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทยมีจำนวน 15.8 ล้านคน

ในช่วงเศรษฐกิจหดตัว ตามนโยบายจากภาครัฐบาล ด้านราคานำเข้าในรูปดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 ชะลอเมื่อเทียบกับปี 2553 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 8.0 เนื่องมาจากราคาน้ำมันในปี 2554 มีการเปลี่ยนแปลงน้อยกว่าในปี 2553 กล่าวคือ ราคาน้ำมันปี 2554 มีแนวโน้มจะปรับเพิ่มขึ้นประมาณ 8 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล จาก 77.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในปี 2553 เป็น 85.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในปี 2554 ขณะที่ราคาน้ำมันปี 2553 มีแนวโน้มจะปรับเพิ่มขึ้นประมาณ 15.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล จาก 61.6 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในปี 2552 เป็น 77.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อ บาร์เรล ในปี 2553

(4) จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2554 คาดว่าจะมีประมาณ 15.8 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2553 ที่คาดว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 15.2 ล้านคน

□ ประเมินการเศรษฐกิจปี 2554 : เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 3.5-4.5 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 2.5-3.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 3.3 ของ GDP

□ องค์ประกอบการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2554

(1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภครวมขยายตัวร้อยละ 4.1 โดยที่การใช้จ่ายครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 4.3 ชะลอลงจากที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.0 และ 4.9 ในปี 2553 ตามลำดับ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเพิ่มขึ้นของรายได้ของภาคครัวเรือน เนื่องจาก (1) การเพิ่มเงินเดือนข้าราชการ และการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำ ประกอบกับ (2) ฐานรายได้ของครัวเรือนภาคเกษตรยังคงปรับตัวได้ดี จากราคาสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากอุปสงค์และราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกปรับตัวดีขึ้น ทั้งเพื่อการบริโภคและการผลิตเพื่อเป็นพลังงานทดแทน รวมทั้งนโยบายการประกันรายได้เกษตรกร ดังนั้นการปรับตัวดีขึ้นของครัวเรือนทั้งภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร เมื่อรวมกับความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง คาดว่าจะส่งผลให้การใช้จ่ายภาคครัวเรือนขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2553 ในด้านการใช้จ่ายภาครัฐ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.7

(2) การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 8.0 เป็นการขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงเมื่อเทียบกับปี 2553 ซึ่งคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 9.7 โดยการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 9.8 ชะลอลงจากคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 13.9 ในปี 2553 เป็นผลมาจากฐานที่ปรับสูงขึ้น อย่างไรก็ตามการลงทุนในปี 2554 ถือเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย โดยมีแรงสนับสนุนจากการขยายตัวของการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งความชัดเจนในการแก้ปัญหากฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด การแข็งค่าของเงินบาท และอัตราดอกเบี้ยที่ยังทรงตัวในระดับต่ำ ด้านการลงทุนภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.5

(3) การส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ในปี 2554 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 11.7 ชะลอลงจากที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 25.1 ในปี 2553 โดยทั้งปริมาณและราคาส่งออกมีแนวโน้มชะลอตัวลง เนื่องจากการปรับตัวเข้าสู่ฐานที่สูงขึ้น รวมทั้งการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอลง ประกอบกับการแข็งตัวของค่าเงินบาทจะเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงกดดันต่อการส่งออกของไทย รวมทั้งการส่งออกสินค้าเกษตรมีแนวโน้มหดตัวเนื่องจากผลผลิตภาคการเกษตรที่ได้รับความเสียหายจากปัญหาอุทกภัยในปลายปี 2553 ภายใต้แนวโน้มดังกล่าวคาดว่าปริมาณและราคาส่งออกจะขยายตัวร้อยละ 6.2 และ 5.5 ตามลำดับ โดยปริมาณการส่งออกทั้งสินค้าและบริการจะขยายตัวร้อยละ 6.0 ชะลอลงเมื่อเทียบกับที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 14.3 ในปี 2553

(4) มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ในปี 2554 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 13.4 ชะลอลงเมื่อเทียบกับปี 2553 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 33.5 ซึ่งเป็นการชะลอลงทั้งปริมาณและราคาการนำเข้า ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.9 และ 5.3 เมื่อเทียบกับปี 2553 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 25.5 และ 8.0 ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลมาจากฐานที่สูง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของการลงทุน การบริโภค

เศรษฐกิจไทยในปี 2554

ขยายตัวร้อยละ 3.5-4.5

ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อเท่ากับ

ร้อยละ 2.5-3.5 และดุลบัญชี

เดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 3.3

ของ GDP

ภาคเอกชน และเมื่อรวมกับการแข็งตัวค่าเงินบาทจะทำให้การนำเข้าขยายตัวได้ต่อเนื่อง โดยปริมาณการนำเข้าทั้งสินค้าและบริการจะขยายตัวร้อยละ 8.0 ชะลอลงเมื่อเทียบกับปี 2553 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 20.9

- (5) ดุลการค้าเกินดุลคาดว่าจะเกินดุลประมาณ 12.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจากที่คาดว่าจะเกินดุล 13.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2553 ซึ่งเป็นผลมาจากมูลค่าการนำเข้าเพิ่มมากกว่ามูลค่าการส่งออก เมื่อรวมกับดุลบริการที่คาดว่าจะเกินดุลเพียงเล็กน้อย ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 12.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 3.3 ของ GDP ซึ่งเป็นการเกินดุลลดลงจากประมาณ 13.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2553
- (6) เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปี 2554 การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดลดลง แรงกดดันด้านเงินเฟ้อมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำ โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.5-3.5 ปรับตัวอยู่ในระดับใกล้เคียงกันกับการประมาณการอัตราเงินเฟ้อที่ร้อยละ 3.2 ในปี 2553 และอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.3

6. ประเด็นการบริหารเศรษฐกิจในปี 2554

การปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจโลกและสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศ รวมทั้งพลวัตที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่อยู่ในเกณฑ์ดีทำให้เศรษฐกิจไทยในปี 2553 มีอัตราการขยายตัวในระดับสูง และเป็นแรงส่งต่อให้มีการขยายตัวอย่างยั่งยืนมากขึ้น สำหรับในปี 2554 แรงขับเคลื่อนจากอุปสงค์ในตลาดโลกมีแนวโน้มชะลอตัวลง เมื่อรวมกับฐานที่เริ่มสูงขึ้นในปี 2553 ทำให้อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มชะลอลง และส่งผลกระทบต่อการบริหารเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุน อัตราแลกเปลี่ยนและราคาน้ำมัน รวมถึงความรุนแรงของภัยพิบัติทางธรรมชาติ นอกจากนี้การขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวและการลงทุนยังขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของความสงบเรียบร้อยของสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศ ดังนั้นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจในปี 2554 ควรให้ความสำคัญดังนี้

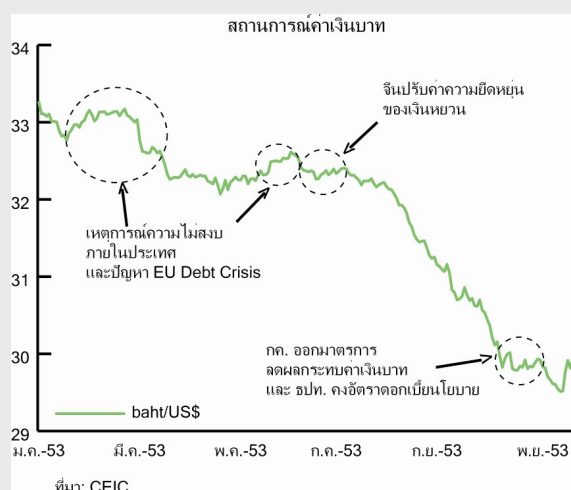
- (1) การเร่งฟื้นฟูผลกระทบจากอุทกภัยในปลายปี 2553 ทั้งด้านการชดเชยรายได้เกษตรกร และระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้เร่งวางแผนในระยะยาวในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและบริโภค ทั้งในกรณีภัยแล้ง และอุทกภัย
- (2) การบริหารจัดการด้านราคาสินค้าที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาสินค้าเกษตรที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นจากความเสียหายของผลผลิตสินค้าเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย และต้นทุนการผลิตที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของแรงงานขั้นต่ำ และการปรับเพิ่มขึ้นตามอุปสงค์ของสินค้าที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง
- (3) การส่งเสริมและจูงใจให้ภาคธุรกิจส่งออกใช้เครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนอย่างสม่ำเสมอ โดยมีผลิตภัณฑ์ป้องกันความเสี่ยงที่หลากหลาย ง่ายต่อการใช้ และมีต้นทุนต่ำ นอกจากนี้สำหรับ SME ที่มีข้อจำกัดทางด้านการเข้าถึงและความสามารถในการใช้เครื่องป้องกันความเสี่ยง ภาครัฐควรให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้น และควรสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือดังกล่าวในระยะยาว
- (4) การเร่งแก้ปัญหาและบริหารจัดการแรงงานทั้งในส่วนที่ได้รับผลกระทบจากภัยน้ำท่วม และแรงงานที่ขาดแคลนในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อรองรับการขยายตัวของการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ และแนวโน้มการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น เช่น การจัดฝึกอบรมสำหรับแรงงานเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
- (5) การเร่งรัดฟื้นฟูความสามัคคีปรองดองของคนไทย โดยการเร่งรัดการดำเนินการตามแผนการปรองดองอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งการรักษาภาพลักษณ์ของประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวและนักลงทุนชาวต่างชาติ

ผลกระทบของการแข็งค่าของเงินบาทต่อภาวะเศรษฐกิจไทย

สถานการณ์ค่าเงินบาทในช่วงวันที่ 1 มกราคม – 19 พฤศจิกายน 2553

การเคลื่อนไหวของค่าเงินบาทเฉลี่ย 10 เดือนแรกของปี 2553 อยู่ที่ 32.01 บาท/ดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 7.17 จาก ค่าเงินบาทเฉลี่ย 10 เดือนแรกของปี 2552 ซึ่งอยู่ที่ 34.27 บาท/ดอลลาร์ สรอ. และแข็งค่าขึ้นร้อยละ 6.59 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของปี 2552 และในช่วงวันที่ 1 – 19 พฤศจิกายน 2553 ค่าเงินบาทยังคงแข็งค่าต่อเนื่องมาอยู่ที่ 29.74 บาท/ดอลลาร์ สรอ. และเมื่อเทียบกับสกุลเงินของประเทศคู่ค้า/คู่แข่งอื่นๆ ค่าเงินบาทปรับแข็งค่าขึ้นเช่นกัน โดยดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate) เดือนตุลาคม 2553 ปรับตัวสูงขึ้นมาอยู่ที่ 80.76 จากระดับ 76.93 ในเดือนธันวาคม 2552 ทั้งนี้ ปัจจัยที่ทำให้เงินบาทแข็งค่าขึ้นเนื่องจาก

- (1) การเติบโตอย่างแข็งแกร่งของเศรษฐกิจไทยและประเทศในภูมิภาคเอเชีย
- (2) เงินทุนไหลเข้ามากขึ้น จากภาคการค้าและการลงทุน ทำให้ดุลการชำระเงินเกินดุลติดต่อกันมาตั้งแต่เดือนกันยายน 2551
- (3) การคาดการณ์ถึงความต่อเนื่องของการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของ กนง. ตามวัฏจักรดอกเบี้ยขาขึ้น

ผลกระทบของการแข็งค่าของเงินบาทต่อภาวะเศรษฐกิจไทย

- (1) ผลการศึกษาโดยอาศัยแบบจำลองดุลยภาพทั่วไป โดยสมมติให้ค่าเงินบาท (Nominal terms) แข็งค่าร้อยละ 10 (เทียบกับการแข็งค่าจริงเฉลี่ยร้อยละ 7.17 ในช่วง 10 เดือนแรกของปี) จะส่งผลกระทบที่สำคัญทางด้านอุปสงค์ ดังนี้

ร้อยละ	การบริโภคภาคเอกชน	การลงทุน	การส่งออก	การนำเข้า	การส่งออกสุทธิ	ระดับราคาผู้บริโภค	รวม
GDP	2.27	3.10	-2.42	2.03	-16.55	1.24	-0.33

- (2) ผลกระทบต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะภาคการผลิตมีแนวโน้มที่จะหดตัวในระยะยาวและส่งผลกระทบย้อนกลับมายังรายได้ของภาคครัวเรือนและธุรกิจในอีกรอบหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบด้านลบต่อเศรษฐกิจไทยที่แสดงไว้ในตารางข้างต้นอาจสูงเกินจริง เนื่องจาก (1) ค่าของเงินบาทแข็งค่าขึ้นเหมือนกับค่าเงินของประเทศอื่น ๆ ที่แข็งค่าขึ้นไปด้วยกัน และ (2) ผลกระทบในด้านลบต่อการส่งออกอยู่ในขอบเขตจำกัด จากการดูแลให้เงินบาทมีการเคลื่อนไหวสอดคล้องกับค่าเงินของประเทศคู่แข่งชั้นใน ขณะที่การแข็งค่าของเงินบาทจะช่วยลดต้นทุนการนำเข้าและสนับสนุนการขยายตัวของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนได้

ข้อเสนอแนะในการดำเนินนโยบาย ในปี 2554 ค่าเงินบาทยังมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นต่อเนื่องจากการเติบโตของเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย ความเปราะบางของเศรษฐกิจในประเทศเศรษฐกิจหลัก การออกมาตราการผ่อนคลายเชิงปริมาณของประเทศสหรัฐฯ และญี่ปุ่น และการขึ้นอัตราดอกเบี้ยของประเทศจีน เป็นต้น ซึ่งมีข้อเสนอแนะมาตรการในการลดผลกระทบจากการแข็งค่าของเงินบาท ดังนี้

- (1) **เพิ่มช่องทางการไหลออกของเงินทุน (Out Flow channel)** มากขึ้น โดยเฉพาะการเร่งรัดให้รัฐวิสาหกิจและเอกชนเพิ่มน้ำหนักการลงทุนในต่างประเทศ ในประเทศที่เป็นคู่ค้าและคู่แข่งที่สำคัญ รวมทั้งการควบคุมการไหลเข้าของเงินทุนระยะสั้นที่เป็นการเก็งกำไรค่าเงิน เพื่อลดความผันผวน
- (2) **ควรส่งเสริมและจูงใจให้ภาคธุรกิจส่งออก/นำเข้า ใช้เครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนอย่างสม่ำเสมอ** และควรเพิ่มช่องทางการเข้าถึงและเพิ่มความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงสำหรับ SME ทั้งนี้ ภาครัฐอาจให้ความช่วยเหลือทางด้านสภาพคล่องในเบื้องต้นแก่กลุ่มผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาหรือขาดศักยภาพ
- (3) **เร่งรัดการปรับโครงสร้างการชำระหนี้ที่เป็นเงินสกุลตราต่างประเทศที่ค่าเงินบาทมีความได้เปรียบอยู่** รวมทั้งรัฐบาลควรให้การสนับสนุนผู้ส่งออกที่ยังพึ่งพิงวัตถุดิบภายในประเทศเป็นหลัก มีการนำเข้าเครื่องจักรเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตมากขึ้น

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2553 และ 2554

	ข้อมูลจริง		ประมาณการ		
	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553		ปี 2554
			23 ส.ค. 53	22 พ.ย. 53	22 พ.ย. 53
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	9,080.5	9,041.6	10,000.9	10,072.3	10,777.3
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	135,528.8	135,144	148,162	149,634	159,435
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	272.2	263.3	307.7	316.7	365.3
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	4,062.2	3,936.0	4,558.8	4,705.5	5,404.6
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	2.5	-2.3	7.0-7.5	7.9	3.5 - 4.5
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	1.2	-9.2	9.2	9.7	8.0
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	3.2	-13.1	12.1	13.9	9.8
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	-4.7	2.7	1.7	-1.3	2.5
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	2.9	0.1	4.0	5.0	4.1
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	2.9	-1.1	4.1	4.9	4.3
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	3.2	7.5	3.9	5.5	2.7
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	5.1	-12.5	15.1	14.3	6.0
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	175.2	150.7	189.7	188.8	211.0
อัตราการขยายตัว (%)	15.8	-13.9	25.7	25.1	11.7
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	6.0	-13.6	17.2	16.4	6.2
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	8.9	-21.5	20.6	20.9	8.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	175.6	131.3	174.8	175.5	199.0
อัตราการขยายตัว (%)	26.5	-25.2	32.9	33.5	13.4
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	8.9	-23.1	24.9	25.5	7.9
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	-0.4	19.4	14.9	13.3	12.0
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{1/}	2.2	21.9	15.1	13.6	12.0
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	0.8	8.3	4.9	4.3	3.3
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	5.4	-0.9	3.0-3.5	3.2	2.5 - 3.5
GDP Deflator	3.9	1.9	3.0-3.5	3.5	2.5 - 3.5

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 22 พฤศจิกายน 2553

หมายเหตุ^{1/} Reinvested earnings has been recorded as part of FDI in Financial account, and its contra entry recorded as income on equity in current account

